

გაზეთი გაიშალა
1930 წლის 5
ნოემბრიდან

samtredlismacne @ mail.ru

მაცნე

სამტრედიის

N24 (9168)

31 აპრილი, 2015 წელი

ფასი 50 თეთრი

საჩუქურდომ “სამტრედიის მაცნეს” 3 ცაში დაუქცა

“სადაც წყლის პრობლემა არ მოგვარებულა, იქ გზაზე ფიქრი წადგებიან”

2

4 “გაზეთი ნომ მოგაქვს?!”

ბარიერები სიჩქარის შესაზღვრავად 2

ნის მოხდა წინადაცემის
მეორე ნაბიჯი

ახალი სახეები თვითმმართველობაში

თიქო შენაგინა – ოქროს
ფაქონი და ასპროსენიანი
გზის მშენებელი

5

6

ბიჭებზე,
რომლებიც
ყველას
უყვარდა

8

აბო მთავარი
ანუ აბო მთავარი

8 სექტემბერი ექვნიდან სოციალისტების საერთაშორისო დღეა!

“სადაც წყლის პრობლემა არ მოგვარდება, იმ გზაზე ფიქრი ზედმეტი”

ნინო ნაწილაძე

კვირის სამთავრობო შეხვედრა მუნიციპალიტეტის გამგებელმა შესყიდვებისა და მოსაკრებლების განყოფილებიდან ინფორმაციის მოსმენით დაიწყო. ირაკლი სულავამ თავის გამოსვლაში სამტრედიის მუნიციპალიტეტისთვის გამოყოფილი თანხის ფარგლებში გამოცხადებული ტენდერების მიმდინარეობა გაშალა. განყოფილების უფროსის ინფორმაციით ყველა გამოცხადებული ტენდერი შედგა, მხარეებს შორის გაფორმებულია ხელშეკრულებები, პრობლემად რჩება მდინარეების ჭურთხაგას, ლოლობას და ოჭოფას გაწმენდითი სამუშაოები, რასაც მოსახლეობა ადგილობრივი ხელისუფლებისგან წერილობითი ფორმით ითხოვს. ირაკლი სულავამ გამოსვლაში ასევე ითქვა, რომ ტოლენის ხიდის დაკავშირებით შერჩევა-შეფასების პროცესი მიმდინარეობს.

მოგვიანებით, ვალერიან ფოცხვერიამ ყველა სოფლის წარმომადგენლის გამოსვლა მოისმინა. ძირითადი ინფორმაციები სოფლის მხარდაჭერის პროგრამის ფარგლებში მიმდინარე სამუშაოებს მოიცავდა. მეტ-ნაკლებად უახლოვდებიან ფინანსს, გამოიკვეთა, რომ რამდენიმე სოფელში შესრულებული სამუშაოების შემდეგ პრიორიტეტები არასწორად არის შერჩეული. კერძოდ, ამ კუთხით მსუბუქი შენიშვნა მუნიციპალიტეტის გამგებელმა გომში თავის წარმომადგენელს მისცა. როცა ჯერი გომის თემზე მიდგა, ზაზა ნიკოლეიშვილმა ორშაბათის ტრადიციული თათბირის აუდიტორიის ყუ-

რადლება თანასოფლელების მთავარი პრობლემით მიიპყრო: “ათეული წლებია, აგვისტო ჩვენს თემში წყალდიდობით გამოირჩევა. ბუნებრივია, ზაფხულის ამ ცხელ პერიოდში სათავე ნაკვების წყლის დონე იკლებს, რაც მოსახლეობაში სასმელი წყლის მიწოდებაში შეფერხებას იწვევს. ჩემი აზრით, სამომავლოდ უნდა მოხდეს სათავეში დამატებითი წყლის შემოდინება, ეგრეთ წოდებული დამატებითი ფეხების მოწყობა. ცნობისათ-

ვი დაზიანებული რეინის მიღები პლასტიკის მილებით შეიცვალოს”.

გომის თემში გამგებლის წარმომადგენლის შენიშვნებს ვალერიან ფოცხვერიამ თავის მხრივ დაუმატა შენიშვნა და არა მარტო ზაზა ნიკოლეიშვილის, სხვების გასაგონადაც თქვა: “როცა სოფლის მხარდაჭერის პროექტებზე მუშაობა იწყება და პრიორიტეტებს ვარჩევთ, მეტი ყურადღებით უნდა ვიყოთ. როცა სოფელს წყალი არა აქვს და გზას აგებ, მეტი დაფიქრება საჭირო. ჰკითხეთ ხალხს: წყალი ურჩევია თუ ასფალტი. იქ, სადაც წყლის პრობლემა არ მოგვარდება, გზაზე ფიქრი ზედმეტი”.

გაზიფიცირება დიდი ჯიხაიშლებისათვის კვლავ მთავარ პრობლემად რჩება. ნუგზარ ნუცუბიძემ სერგოებისა და ყაზბეგების გულისტკივილი ამ ორშაბათის ტრადიციულ თათბირზეც გააუღწია: “მოსახლეობას რომ ბუნებრივი გაზის მიწოდება არ უზრუნველდება, ეს ერთია. მეორე და მთავარი ის არის, რომ კომპანია არ გვცხადებს, როდის დაიწყება მშენებლობა”.

ქრის მოსახლეობას, შესაძლებელია, მოსავალი დაუზიანებელი დაურჩეს. საქმე იმაშია, რომ “მდინარე რიონზე, ახალსოფლის ბორანთან ახალი ავტობანის მშენებლობასთან დაკავშირებით, როცა ახალი ნაპირსამაგრი სამუშაოები ჩატარდა, ამან მდინარე რიონის მარცხენა მხარის მოსილა გამოიწვია. რაც ბორანის ნაპირთან მისვლას ხელს უშლის ახლა იწყება სამშენებლო სამუშაოები, რაც ყანებიდან მოსავლის გამოტან-

ვის, ოფეით და გომი ერთი და იგივე სათავე ნაკვებიდან მარაგდება, ერთ მაგისტრალზე ვართ დაერთებული. უმჯობესია, მოხდეს გაყოფა”.

ზაზა ნიკოლეიშვილმა იმავე დღეს მაგისტრალის დაზიანებულ მონაკვეთზეც მიიპყრო ადგილობრივი ხელისუფლების ყურადღება: “დაალოებით 6-7 კილომეტრიანი მაგისტრალი სერიოზულად არის გამოსული მწყობრიდან, რაც იწვევს წყლის დაღვრას და შესაბამისად, მოსახლეობის უკმაყოფილებას. სასურველი და აუცილებელია, მომავალ-

ას გულისხმობს.

ასეთ პირობებში ბორანის ნორმალურად გადაადგილება შეუძლებელია, დატვირთულ ბორანს კი არა, დაუტვირთავს უჭირს ნაპირამდე გამოსვლა”.

ტერიტორიული ერთეულებიდან მოტანილი პრობლემების გაცნობისა და განაღობების შემდეგ მუნიციპალიტეტის გამგებელი თავის წარმომადგენლებთან მკვლევარად აღსადგენ ტრადიციულ-

ის შემოღების იდეებით შემოვიდა: “გაშეღებმა წელს მარიამობა აღნიშნეს. მახსოვს, სამტრედიის სოფლებში ასევე არსებობდა დღესასწაულები, რაც თემს აცოცხლებდა და ხალხის ჩართულობას იწვევდა. მინდა, სოფლებმა დაიბრუნონ ძველი ღირსშესანიშნავი დღეები. ისე ნუ იზამთ, ამისათვის ყველამ შემოღებამოინდომოთ. შეთანხმდით და დააწესეთ სოფლის დღესასწაულები. სასურველია, დეპუტატებიც ჩართონ ამ საქმეში. ინიციატივით შემოვიდეთ, რომ სექტემბრის შუა რიცხვიდან დაიწყოთ რაიონული ტურნირის ჩატარება ფეხბურთში. მახსოვს, სოფლებში კოლმეურნეობები როგორ ეჯიბრებოდნენ და რა ინტერესი იყო. წლებადღეული ტურნირი ტარიელ ჩაჩუას ხსოვნას მიუძღვნათ”.

ბარიერები სიჩქარის შესაზღვრად

რატიონაც არის აუცილებელი, ერთი მაგალითი აგერ, გვერდით მიდგას – გვიტხრა ყოფილი გამარჯვების და ახლანდელი თევზაძის ქუჩებში ბონდო ლეჟავამ და სამეფხა ძალზე მიგვიითია. მას ბევრი ეთანხმებოდა. იქვე ერთ-ერთ მრავალსართულიან სახლში მცხოვრები, ჩვენი თანამშრომელი დიანა ნიკოლეიშვილი ამბობდა, რომ “მჭიდროდ დასახლებული უბანია, სადამოს ეზოებში გამოფენილი ხალხი საფრთხის ქვეშ იყო.” “ბავშვებს თავისუფლად ვერ ვუშვებდით გარეთ.” – კვერს უკრავდა მას ნინო ჩიქობავა. “კარგი იქნება კიდევ ერთი ბარიერი თუ დაემატება.” – ამბობდა სერგო კალინინი.

მას შემდეგ, რაც გზის საფარი მოწესრიგდა, ეს ქუჩა ლამის სადრეფტოვად გაიხალდა. როგორც ხდება ხოლმე, ახალგაზრდა მძღოლები ერთობიან გადაჭარბებული სიჩქარის დემონსტრირებით. საგზაო მოძრაობის წესების უგულვებელყოფა და სიჩქარის გადაჭარბება, საპატრულო პოლიციის ინტენსიური ჯარიმების მიუხედავად, განხორციელდა სამტრედიისში. თავისი ჯიხისა ყველამ უკეთ იცის, თუმცა, ადგილობრივმა შესაბამისმა სამსახურებმა სიფრთხილეს თავი არ სტკივარ, და გზებზე სიჩქარის შემზღუდავი ბარიერების დამონტაჟების ხერხს მიმართეს. თევზაძის ქუჩის გარდა ისინი რობაქიძის ქუჩაზე, საბავშვო ბაღის მახლობლადაც დაამონტაჟეს.

თევზაძის ქუჩაზე სამეზობლოდ გადმოსულმა მალხაზ თევზაძემ მანჯგალაძის ქუჩის ისეთივე მოწესრიგების სურვილი გამოთქვა, როგორც თევზაძის ქუჩაა. “განათება არის, თუ გზის საფარიც განახლდება, ჩვენც აღარ გავწვავდებით.” საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის უფროსმა, მიხეილ ლეჟავამ მას საკითხით დაინტერესება აღუთქვა. რაც შეეხება სიჩქარის შემზღუდავი ბარიერებს, განაცხადა, რომ მათი დაგების ერთ-ერთი მიზეზი მოსახლეობის მოთხოვნაც იყო.

მას განუხანძრო

რა მოხდა წერიტლის მეორე ჩიხში

“განცხადება მთელი ქუჩის მოსახლეობის სახელით დაწერიე. ძალიან გვაწუხებდა მოწესრიგებული წყალსაწრეტი არხები. დიდი წვიმების დროს ქუჩაც იტბორებოდა და ეზოებიც. წყალი სახლებში შემოგვიდიოდა. განსაკუთრებით წერიტლის მეორე ჩიხის, წერიტლის ქუჩის და მასზე მდებარე ბინის მასახლეობა ზარალდებოდა.” – გვიტხრა აქ მცხოვრებმა ქეთევან ხუჭუამ.

ამჯერად წერიტლის ქუჩასა და მის მეორე ჩიხში არსებული არხები კომუნალური სამსახურის მიერ გაიწმინდა. დაახლოებით 10 წლის წინ ამგვარი სამუშაო ჩატარდა ამ ტერიტორიაზე. ბოლო ორი-სამი წელია პრობლემამ ისევ იჩინა თავი.

აქაური მცხოვრებლები შესრულებული სამუშაოთი კმაყოფილები არიან. ჯერ ხელით გაიწმინდა არხები, მერე ტექნიკაც მიაშველეს, – აღნიშნეს. “როგორც შეეძლო, ადგილობრივები ყოველთვის ასუფთავებდნენ მას საკუთარი ეზოების წინ, თუმცა ეს საქმეს ვერ შეელოდა.” – დასძინს ქეთევან ხუჭუა. სამუშაოები შესრულების პროცესში მუნიციპალიტეტის გამგებელმა ვალერი ფოცხვერიამ თავად მონაწილეობა.

არხების გაწმენდასთან ერთად წერიტლის მეორე ჩიხში მცხოვრებლებს ფეხით მოსაარულითა ჩახერგილი ბილიყის ადგენაც სურთ, რომელიც ამ პატარა ჩიხს ავტოსადგურთან აკავშირებს. “დამით საშიშიც კია აქ გავლა. “სიძვარი”, გადასასვლელის მოვალეობას რომ ასრულებდა, ჩატყდა და ჩაიხერგა. გამგებელი მის ადგენასაც დაგვიპირდა. ესეც თუ მოწესრიგდა, ამ ჩიხის მთელი ინფრასტრუქტურა აღდგენილი იქნება.” – აქაურების სახელით კვლავ ქეთევან ხუჭუა საუბრობს.

პრობლემამ მოუგვარებელი კი არა, აქამდე მოუნდომებელი გახლდათ. ასეთი შემთხვევები ცოტა არ არის სამტრედიისში. მონდომებაც და, ყველგან ისე მოგვარდება ისინი, როგორც ეს წერიტლის მეორე ჩიხში მოხდა.

მას განუხანძრო

ომის ვეტიკანებს მათი ყურადღება

ფაშისტურ გერმანიამ გამარჯვების 70 წლისთავი სამტრედიის რაიონის ხელმძღვანელობამ მეორე მსოფლიო ომის მონაწილეთათვის ნამდვილად დასამახსოვრებელი ღონისძიებებით აღნიშნა. დაგვირგვინს ლინისსოფლის საჩუქრები, ყველა ვეტერანს გადაეცა ოთხას-ოთხასი ლარი და ასი ლარის სხვადასხვაგვარი ტკბილეული. უნდა აღინიშნოს, რომ კულტურის სამსახურის უფროსმა ნატალია მანჯგალაძემ და იამზე პანწკავამ ენერგიული მუშაობით აღებული ვალდებულება პირნათლად შეასრულეს: საზეიმო სხდომის გახსნა, სიტყვით გამოსვ-

ები შინმოუსვლელის დედის ძეგლის ყვავილებით შემოება, სახლებში საჩუქრების მიტანა გამოყოფილი კომისიის მიერ. პრემიერ-მინისტრ ირაკლი ღარიბაშვილის მიერ გამოგზავნილი იქნა საიუბილეო მედლები, მისალოცი ბარათები და რაც მთავარია, ფულადი ჯილდო – ათასი ლარი თითოეულ ვეტერანზე. ამასთან, ბოთლი ღვინო ბოლოს 70 წლის დასალოცად. დიდი მადლობლები ვართ პრემიერ-მინისტრის და ადგილობრივი

მთავრობის ასეთი ყურადღებისათვის, კარგი იქნება, თუ არც მომავალში მოგვავლებენ ყურადღებას. ძალიან ცოტანი დავრჩით, სულ მუნიციპალიტეტში მეორე მსოფლიო ომის 21 მონაწილეა. სასურველია, პენსიები გავგზავნიდნენ – 2003 წლის მერე, 12 წელია, ერთი ლარი არ მოგვმატებია.

ნაწევი დაგვრჩა აფხაზეთის, სამაჩაბლოსა და 8 აგვისტოს ომის მებრძოლები, იმედია, მომავალი წლის 9 მაისს

მათაც მივაგებთ სათანადო პატივს.

რაც შეეხება ვეტერანთა კავშირის მუშაობას, ნორმალურად მიმდინარეობს. გაგვიჩინა სამუშაო ოთახი. სათანადო აუჯი, ასევე, გვაქვს სტენდი ორდენებისათვის და მედლების ნიმუშებისათვის. ვაკუუმით ვეტერანთა ადრეცხვას სოფლებისა და საცხოვრებელი ადგილების მიხედვით, რომელსაც ჩემი მოადგილე, გამოცდილი მუშაკი, ალექსანდრე ბანძავა აწარმოებს.

ერთი რამ მაკვირებს და მაინტერესებს, თუ არსებობს ორგანიზაცია და შესაბამისად არსებობს თანამდებობები, რატომ უნდა ვმუშაობდეთ უხელფასოდ. როდემდე გასტანს ასე? ბოლოს ყველა ვეტერანს კიდევ ერთხელ ვულოცავ ფაშისტზე გამარჯვების 70 წლისთავს. ვუსურვებ ჯანმრთელობას, ბედნიერებას და ხანგრძლივ ცხოვრებას.

ნინო ნაწილაძე
რედაქციის მკვლევარი
კავშირის მსახურის ხელმძღვანელი

6060 ნაწილაკები

მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 27 აგვისტოს სხდომა თავმჯდომარე მარია...

იქვე ნუგზარ ჯამბურამ საკრებულოს წევრებს შპს "სამტრედიის მაცნეს" შესახებ სასამართლო ინფორმაცია მიაწ...

ამ განცხადებას საკრებულო აპლოდისმენტებით შეხვდა.

საკრებულოს 27 აგვისტოს სხდომის დღის წესრიგში ერთადერთი საკითხი იყო: დიდი ჯიხაძის თემში საზოგადოებრივი ცენტრის (სოფლის სახლის) ეზოს შემორაგვის, ასფალტ-ბეტონის გზის მოწყობის და მანქანების სადგომების გაფართოების საპროექტო წინადადებების მოწოდების შესახებ.

27 აგვისტოს საკრებულომ იმსჯელა და გადაწყვიტა, რომ დიდი ჯიხაძის თემის საზოგადოებრივი ცენტრის კეთილმოწყობის შესახებ მიმდინარე საქართველოს რეგიონალური განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს მუნიციპალიტეტის საკრებულომ აღნიშნული სამუშაოების შესასრულებლად შემოსხმებული სამინისტროდან 34 740 ლარი მოითხოვა.

საკრებულომ "სამტრედიის მაცნეს" ცამი დაიწყო

ასევე, მუნიციპალიტეტის გამგეობასა და საკრებულოს ხელმძღვანელობას დიდ ჯიხაძეში საზოგადოებრივი ცენტრის მშენებლობის მხარდაჭერისათვის.

ბი, საზოგადოებრივი ცენტრი სხვა დასახლებულ პუნქტებშიც აშენდეს".

დიდი ჯიხაძეში საზოგადოებრივი სახლის მშენებლობას მიესალმა და მხარი აქტიურად დაუჭირა მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ფრაქცია "ნაციონალური მოძრაობის" წევრმა. მამუკა ბიბილაძემ განაცხადა, რომ მუნიციპალიტეტში თავისი მოსახრება: "ნამდვილად მივესალმები აღნიშნულ პროექტს, მხარს ვუჭერ ნებისმიერი სახის, გადაწყვეტილებით იქნება თუ ფიზიკური ფორმით მიღებას. ვინაიდან იგი ჩვენს მუნიციპალიტეტში კეთდება, მით უმეტეს, ჩემს სოფელში, დიდ ჯიხაძეში. აქვე მინდა, აღვნიშნო, რომ ეს პროექტი წინა მთავრობის დროს ორ სოფელში - საჯავახოსა და დიდ ჯიხაძეში იყო დაგეგმილი. რომლის განხორციელება მოხდა 2015 წელს, თუმცა ამას არსებითი მხარე არა

აქვს, ვინაიდან კარგი საქმე კეთდება და მნიშვნელობა არ აქვს, რომელი მთავრობის დროსაც მოხდება. თხოვნა მექნება ადგილობრივ ხელმძღვანელობასთან, რომ ყურადღება მიექცეს პროექტის ხარისხიანად შესრულებას. ჩემი ფრაქცია ამას ჩვენი ძალეებით ვადავლებ და შედეგზეც აუცილებლად გვექნება ჩვენი შეფასება".

საკრებულოს სხდომის ერთადერთ საკითხს კენჭი უყარეს და აბსოლუტური უმრავლესობით მოხდა მისი დამტკიცება.

მამუკა ბიბილაძემ განაცხადა, რომ მუნიციპალიტეტში თავისი მოსახრება: "ნამდვილად მივესალმები აღნიშნულ პროექტს, მხარს ვუჭერ ნებისმიერი სახის, გადაწყვეტილებით იქნება თუ ფიზიკური ფორმით მიღებას.

პყრო. პირველი იყო არხების თემა. ფრაქცია, "ნაციონალურის" წევრმა აღნიშნა, რომ მუნიციპალიტეტში, კერძოდ, ქალაქის ტერიტორიაზე არხების მიმდინარე მშენებლობა სერიოზული ხარვეზებ-

ით მიმდინარეობს, რომელიც საყურადღებოა მშენებლობის პროცესებში, ვინაიდან საბოლოო შედეგი იქნება ცუდი, თუ ასეთი სახით მოხდება სამუშაოების გაგრძელება: "მიიღეთ გაფრთხილება, რომ მკაცრი კონტროლი იქნეს სამუშაოთა მხარდაჭერის მიმართ სამუშაოების შესრულებაზე. მეორე საკითხი ეხ-

ლი სიტუაცია. მოუწესრიგებელი გზა ხელს უშლის როგორც ტრანსპორტით, ასევე ქვეითად მოსიარულეებს. მიემართათ გამგეობას, შესაბამისი სამსახურის შემთავებით, უზრუნველყონ სამუშაოს შესასრულებლის მიმართ კანონით გათვალისწინებული სანქციების გამოყენება. აი, გულით დაასრულონ დაწესებული სამუშაოები."

მამუკა ბიბილაძემ განცხადებების გაკეთების წინ ხაზი გაუსვა იმას, რომ სამი საკითხის საკრებულოს სხდომაზე გამოტანა პოლიტიკური ინტერესებით არ იყო განპირობებული. მან დასძინა, რომ 27 აგვისტოს სხდომაზე კონკრეტული თემებით გამოვიდა არა როგორც პოლიტიკური პარტიის წარმომადგენელი, არამედ რიგითი სამტრედიელი. მის ამ შენიშვნებს საკრებულოს სხდომაზე უპასუხა მუნიციპალიტეტის გამგეობის ინფრასტრუქტურის სამსახურის უფროსმა. ზურაბ გოგია განმარტებით, ქალაქის ტერიტორიაზე არხების მშენებლობაა. ნამდვილად მიმდინარეობს განცხადების ავტორს პირობა მისცა, რომ აქტიურ ზედამხედველობას გაუწევინ. საკრებულოს წევრს ზურაბ გოგიამ სხდომაზე დაუდასტურა, რომ წყალმომარაგების კომპანია, რომელმაც აწარმოა ჯავახიშვილის ქუჩაზე სამუშაოები, ვადები დარღვეული აქვს.

რაც შეეხება მიწების საკითხს, მამუკა ბიბილაძემ თქვა, რომ კომისია არ დაელოდება გარკვეული რაოდენობის განცხადებებს შეგროვებას, შემოსულ განცხადებას რიგითობის მიხედვით დააკმაყოფილებენ. მესამე საკითხით სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწებისთვის სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების კატეგორიის მინიჭებას შეეხებოდა. კერძოდ, მამუკა ბიბილაძე, სანდო წყაროზე დაყრდნობით მეწარმეებს შეტანილი აქვთ განცხადებები მუნიციპალიტეტის გამგეობაში, შუამდგომლობა შექმნილია კომისიის დასკვნის საფუძველზე. კომისია შექმნილია, მაგრამ საკითხი შეყოვნდა იმის გამო, რომ კომისია არ იყრებოდა. მოსახლეობამ ამაზე ასეთი პასუხი მიიღო. კომისია შეიკრება იმ შემთხვევაში, როდესაც მიიღება ამ შემთხვევაში 10 განცხადება. ეს გაუმართლებლად მიმანია, ვინაიდან მოსახლეობა, რომელმაც მშენებლობა უნდა აწარმოოს აღნიშნულ მიწებზე, დარღვეულია და საქმეც არ კეთდება, რაც ბიზნესის განვითარების ნამდვილად არ უწყობს ხელს".

8 სექტემბერი ექსპრესიის სოციალისტური საერთაშორისო დღეა!

ლევან ჯამბურაძე

ადამიანური ღირსებების დაცვისათვის, გამოხატვის უფლებისა და სხვა დემოკრატიული ღირებულებებისათვის კაცობრიობა გაცილებით ადრე იბრძოდა, ვიდრე სიტყვა "დემოკრატია", ვასაგები მითქმების გამო, ყველაზე პოპულარულ ტერმინად დაბეჭდილობოდა.

ჯერ კიდევ რეინის ფარდის არსებობის პირობებში საბჭოთა პრეზიდენტი ნიკიტა ხრუშჩოვი სატელევიზიო მასალებს, რომლებშიც კაპიტალისტური სამყაროში დაბეჭდილებული უწინააღმდეგო იყო მათთვის წვდომა მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებისადმი და ა. შ.

დრო გავიდა, ღირებულებები გადაფასდა და ნათელი გახდა, რომ სწორედ დემოკრატიულობის კუთხით ყოფილა საქმე ყველაზე ცუდად საბჭოთა კავშირსა და საერთოდ, სოციალისტური ბანაჟის ქვეყნებში. ამაში საკვირველი არაფერი უნდა ყოფილიყო, რამეთუ ერთპარტიულ სისტემაში სხვაგვარი აზროვნებაც კი საკმარისი იყო საიმისოდ რომ ან "ფისიუსკას" პაციენტი ყოფილიყავი, ან შორეული ციმბირის პაეა იძულებით შეგესუნთქა, ან უცერად დაღუპულიყავი.

როცა "ხალხი ბოიკოტის ხმა მსხვერველს" გაისმა და შეუქცევადი გახდა, რომ ხელისუფლებას მასების აზრი გაეთვალისწინებინა, ყველა კონტინენტზე აღიმადლეს ხმა ადამიანური უფლებებისათვის.

საყოველთაო დეკლარაციებით გამყარდა, დადგინდა და სახელმძღვანელო დაეგზავნათ სახელმწიფოებს ეს საერთაშორისო კანონმდებლობები.

"კოკასა შიგან რაცა სდგას იგივე გადმოიღინდებაო" - ბრძანა სულხანთა წინაპარმა.

ბობოლა და დაღვინებული ჩინოზნიკები საიმოვნებებს, ასე თუ ისე, იმით ღებულდნენ (ნაწილობრივ დღესაც ასეა), რომ გარემოებათა გამო სხვებზე მაღლა იდგნენ. სხვებზე მეტი პრივილეგიებით სარგებლობდნენ და არც მეტი, არც ნაკლები ხალხის ბედს განაგებდნენ.

დიდი ხანია, კაცობრიობამ შავი ჭირით გაკრცვებული ფაშისმი, ფაშისტური იდეოლოგია დაამარცხა, თუმცა იმდენი სამინიჭება თავის დროზე ფაშისტთა მიერ ჩაღვნილი, რომ დღემდე დაუვიწყარია მათი ნააკვაცარო.

ჩემი ჟურნალისტი ი. ფუჩივი, ანტიფაშისტური, ფაშისტური ბოროტების მანქანის მამბილეგები და მემობელი გახლდათ, სწორედ ამიტომ შეიპყრეს და სამინიჭები, მხეცური წამებით მოკლეს იგი ფაშისტებმა. განაცვიფრა და აღაშფოთა ამ ვანდალურმა აბაშმა საზოგადოება, გადაწყდა, ყოველწლიურად 1958 წლიდან აღნიშნულიყო ჟურნალისტთა სოლიდარობის

საერთაშორისო დღე და სწორედ ი. ფუჩივის ხსოვნას მიძღვნიდა იგი, ამაღროულად, შესხენება ყოფილიყო მავანთათვის, იმისა, რომ ჟურნალისტები, მედია,

თავის უფალი გვლია

მოწოდებულია, მასებს ობიექტური ინფორმაცია მიაწოდოს. წინასწარჩენო კამპანიისას თუ შემდეგ, ხელისუფლებამ ამაჟამად მყოფმა ძალამ არაერთგვარად აღნიშნა, რომ ისინი მოიხდნენ, რათა ემსახურონ ხალხს. მედიისადმი მინიჭებულ სრულ თავისუფლებასაც დადებით ასპექტში განიხილავს ხელისუფლება და ასეცაა. დღეს მედია თავისუფალია საქართველოში, რეგიონულმა მედიამ ნამდვილად იგრძნო ეს, თუმცა წამყვანი მედიასაშუალებებისადმი წაყენებული ბრალდებები, ხმაურანი ვითარება, გინდა არ გინდა, ბევრ პასუხგაცემულ კითხვას ბადებს. და მაინც, თავისუფალია თუ არა მედია საქართველოში? დაცულია თუ არა ჟურნალისტთა უფლებები?

ამ მიმართულებით რესპონდენტთა აზრიც საინტერესოა.

თამარ უდრელიძე, 60 წლის: ვერ გეტყვით, ჩემი საქმე არაა პოლიტიკა.

ლევან ლევაია, სტუდენტი: - რა გითხრათ, ერთი სიტყვით, მედია თავისუფალია, უამრავი გაზეთი გამოდის, ათასგვარი სატელევიზიო პროექტი კეთდება, მაგრამ "რუსთავეა 2"-ის წინააღმდეგ შექმნილი ვითარება, თქვენი აზრით, მედიის თავისუფლებასზე ძეგვლებს? სადავია, რომ ეს ტელევიზია კარგია? თუმცა, ზოგჯერ მართლაც არის ეს კომპანია მხარე, არ ვიცი, ეშმაკმა იცის, რა ხდება ნინამდვილად.

ოთარ შენგელია, პენსიონერი: - რაც სამსახურიდან გამომდის, გაზეთი თვალთ არ მინახავს, რა ვიცი შეილო, ფეხებს განათლება მაქვს, სხვებს ჰკითხეთ, განათლებულ ხალხს, ისე ჟურნალისტები ყველაზე შეუზღუდავები არიან, რასაც უნდა იმას ლაპარაკობენ.

ნუნუ თელაია, 62 წლის: - დიას, პრესა უნდა იყოს მართალი, თავისუფალი, ობიექტური, ხალხმა ყველა ინფორმაცია უნდა იცოდეს თუ რა ხდება ქვეყანაში, რაც შეეხება იმას, რამდენად თავისუფალია პრესა, ეს ქვეყანაში ვერ დაუდგენიათ და მე რა ვითხრათ? რაც მთავარია ჟურნალისტები, საერთოდ სხვა პროფესიის ხალხი ნამდვილად თავისუფალია.

შოთა პაპავა, მხატვარ-კარიკატურისტი: - შენ-ჩემოდა საქართველოში ყოველთვის წარმოადგენდა პრობლემას თქ

მულიყო ან დაწერილიყო სიმართლე. დღეს კი, გადავავლოთ თვალი ქართულ ჟურნალ-გაზეთებს, ინტერნეტმედია... იგრძნობა თავისუფლების შეზღუდვა? - მეონი, სულაც არა. რაც შეეხება ჟურნალისტის კალამსა და ენაზე კლიტედადებულობას, ყოველთვის იყვნენ მიყვრილებული, "ჯიბესგამოყვრებული" მაქებრები "შემდგომთა ამა ქვეყნისათა" და იქნებიან აწიცი.

მანანა სირბილაძე, მუნიციპალიტეტის საკრებულოს იურიდიული, ადამიანის უფლებათა, საპროცედურო და სასამართლო კომისიის თავმჯდომარე: - საქართველოში მედია, ჟურნალისტები მართლაც თავისუფალია და ეს მოქმედი ხელისუფლების ერთ-ერთი დასახურებაა. მეტი თავისუფლება, მეტი დემოკრატია, ობიექტურად შეფასებული მოვლენები... ჩემი სურვილია.

თავისუფალია თუ არა მედია, დაცულია თუ არა ადამიანის უფლებები... ეს და მრავალი კითხვა ისევე ელის პასუხს არა სიტყვიერად, საქმიანს, საქმით დამტკიცებულს.

მსოფლიოში კი ბუნებრივ კლიმატთან ერთად პოლიტიკურმა ტემპერატურამაც აიწია და სხვადასხვა ქვეყანაში ისევე ხდება მედიასაშუალებების შევიწროება, მედიის წარმომადგენელთა დევნა, ცემა, მკვლელობები. როგორც ყოველთვის ამჯერადაც ხმას იმაღლებს საზოგადოება ყოველგვარი უმსგავსეობის წინააღმდეგ.

8 სექტემბერი ჟურნალისტთა სოლიდარობის საერთაშორისო დღეს აღნიშნავს მსოფლიო. გონებაში სულეკურთხეული წინაპრის სიტყვები ხმაინდება, "მართალი სიტყვა უმომარად მოფინით ხალხში".

“გაზეთი რომ მოგაქვს?!”

... ანი ვითამაშებ ტარიელს!

შოთა ჯანაშია

რამდენიმე წლის წინ თბილისი შეუსრულდა. კვლავ მხნედაა, თამაშობს, ახარებს ერთგულ მაყურებელსა და გულშემატკივარს. ლეო ანთაძე მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობია, იცოდა, რომ ბევრს აგალებდა ეს ტიტული, პასუხისმგებლობას არც არასდროს გაურბოდა. დამსახურებულად ატარებდა მთელ საბჭოეთში ყველაზე ახალგაზრდა დამსახურებული არტისტის წოდებას. წინააღმდეგობათა დაძლევა, საქმის სიყვარულით მიღებული ყველა ჯილდოს დაუღალავი შრომის შედეგად მიიწვევდა, ასეა დღესაც, ღირებულებები არ გადაფასებულა მის პიროვნებაში. ხალხის სიყვარული სცენაზე დღემდე მოიპოვება. “შე, ბებია, ილია და ილიარიონი!” ეს ისეთ დიდ მსახიობებთან თამაშით დაოსტატდა, როგორებიც სესილია თაყაიშვილი, ალექსანდრე ჟორჟოლიანი და ვრიგოლ კოსტავა იყვნენ. გიგა ლორთქიფანიძეს დიდი აღიარება მოუტანა ნოდარ დუმბაძის განუმეორებელმა ნაწარმოებმა, გურული კრიმანჭულის ეშხით ნასაზრდოები როლით – “ზურაბული” უბადლო შემსრულებელი მოველინა თეატრს – ლეო ანთაძე.

გრიგოლ კოსტავა, ალექსანდრე ჟორჟოლიანი, სესილია თაყაიშვილი და ლეო ანთაძე, სცენა “შე, ბებია, ილია და ილიარიონი!”

20 აგვისტოს მას სამტრედიის მასპინძლობდა. საქართველოს ეროვნული ფილარმონიის ინციატივით გამართული შეხვედრა დიდხანს ემსახურებდა სამტრედიის დასრულების შემდეგ: “როგორ ჰყვარებია სცენა, მაყურებელი. აშკარად ვგრძნობდით, მსახიობი საზრდოობდა იმ ემოციით, რასაც პუბლიკისგან იღებდა.”

“როცა ადამიანი ასაკში შედის, მოგონებები ეძახება. უნებურად, ერთს მეორე მოსდებს და განვილი ცხოვრებას იხსენებს. ბავშვობის წლები, ჭაბუკური გატაცებები, გულსტკენა, ბევრიც სიხარული... პატარობისას, მთელ ზაფხულს ქალაქგარეთ, ბებიასთან ერთად ვატარებდი. შესანიშნავ აგარაკზე ვისვენებდით. ახლა ვფიქრობ და გაოცდები ვერ ვფარავ, როცა ვიფიქრებ ურთიერთობას კონსტანტინე გამსახურდიასთან, გოგლა ლეონიძესთან, ლეო ქიანელთან, აკაკი ბელიაშვილთან, დემმა შენგელაიასთან, ალექსანდრე აბაშიძესთან, პოლიგარპე კაკაბაძესთან...” – მსახიობმა თხრობა დაიწყო და უცერად თეატრის იდუმალ სამყაროში აღმოჩნდით.

ჩვენს წინაშე მონოსპექტაკლი გათამაშდა. გენიოსიც რომ იყოს შემსრულებელი, წარმოდგენაში ის მხოლოდ ერთ ადამიანს ასახიერებს. ამიტომ, ის მუდამ ნაწილია სპექტაკლისა, განსხვავებული ზომისა და მნიშვნელობის. მწერლის მიერ ერთხელ დაწერილი როლის საშუალებით, არტისტი განსხვავებულ სასცენო სახეებს ჰქმნის, მაყურებელს ტექსტს კი არ უკითხავს, არამედ ახორციელებს დაწერილ როლს.

კოლორიტული იმერული ეპიზოდები, ზანდარევი ყოველდღიურობა, ყოფა ხვალისდღის მოლოდინში... ერთმანეთს ენაცვლებოდა სუვერეტები.

სიტყვა მსახიობის იარაღია, სხვადასხვა სახის, სიძლიერის, ფორმისა და ფერადობის, მაგრამ უთუოდ იარაღი. მისი იბრძვის იგი ხან ხმაბაღლა, აშკარა თავგანწირვით, ხან დიპლომატიის სიძინჯით, წინდახედული სიტყვებით, რათა დასახული მიზანი პრაქტიკულად განახორციელოს. იმ დღეს, აპლოდისმენტები ცდის გამართლებაში გე არწმუნებდნენ.

მსახიობის ხელოვნებაში უმთავრესად ხასიათის შექმნა აღიარებულია. შექმნა ხასიათი – ნიშნავს, მიაგნო შინაგან და გარეგნულ თვისებათა იმ განუმეორებელ შენაერთს, რომელიც ერთ ადამიანს მორისაგან განასხვავებს. ამ თვისებათა შორის შეიძლება იყოს როგორც მონათესავე, ისე საპირისპირო ელემენტები. ამავე დროს, უადრესად როულ და მრავალწახნაგოვან ხასიათშიც კი – თვისებათა შორის რომელიღაც წამყვანია.

უცქერდნენ თმაჭალარა მსახიობს, ის არ ჰგავდა მოძველებული პატეთით მთხრობელ პეროიულ გმირს. უშუალოდ – გასაღები იყო მაყურებელთა გულგებამდე მიმავალი გზის კარისა. ლეო ანთაძეში ზოგიერთმა “საწი” ამოიცნო გახმაურებული თეატრალური დადგმადან, სერიულ “ჩემი ცოლის დაქალების” “ჯემალიც” ბევრისთვის აღმოჩნდა ახლობელი.

“ბავშვობაში, შევიგრძენი, თუ არა

სცენის მტკერი, “ვეფხისტყაოსნის” “ტარიელის” სახეზე დავიწყე ფიქრი. ვცდილობდი დავმსგავსებოდი ლიტერატურულ პერსონაჟს, მიმება მისთვის. ალბათ,

შემამჩნიეს კიდეც და “ნესტანიც” გამომიძენეს. კოცნის ეპიზოდზე რომ მიდგა საქმე, “ყურაწითლებული დამპირვის” “სატრფოს”. წლები გავიდა, მსახიობი გაუხდი, სანუკარი როლი კი აუხდენელ ოცნებად დამრჩა... არაუშავს, ცხოვრება წინაა, აწი ვითამაშებ ტარიელს!”

სიყვარულით გადარეულმა “ზურაბული” მთვარიანი დამის სევედა ხელახლა გვაგრძობინა. რამდენჯერმე ააზმურა ტაშმა დარბაზი, მსახიობი ბოლომდე დაიხარჯა...

პარტერში მჯდომს არ ველოდით და მოულოდნელ სიხარულად გვექცა ბატონი დავით კვიციანიას ხილვა სამტრედიელელებს.

– ლეო ანთაძე, არაპირდაპირი მნიშვნელობით, პედაგოგია ჩემი. მარჯანიშვილის თეატრის სცენაზე მის მიერ ნათამაშები როლები, რომელთა ჩამოთვლა შორს წავიყვანს, გაკვეთილი იყო დამწვები მსახიობებისთვის. მისი პლასტიკა, გადმოცემის მომწესრიგებული უნარი, არტისტიზმი... ჰქმნის უნაყოფო ეფექტს. ცალკე თემაა, გიგა ლორთქიფანიძის მიერ რუსთაველი დაარსებული თეატრის წარმატებულობაში ბატონი ლეოს შეტანილი ღონისძიება. დღეს მან ერთი მანჯგალადის ქალაქში ითამაშა, მადლობა ორგანიზატორებს, ვინც კიდე ერთხელ მოგვანიჭა ბედნიერება სახალხო არტისტის სცენაზე ხილვისა. – აღნიშნა ბატონმა დავითმა.

“სამტრედიის მაცნესთან” საუბრისას ბატონმა ლეომ განაცხადა: “ამ ქალაქში ხშირად დავდიოდით საგასტროლოდ. მახსოვს, საზაფხულო თეატრში ვითამაშობდით. ვიგრძენი, რომ მაყურებლის ინტერესი გაუნელებელია. ჩემი უმთავრესი ამოცანაა – არავინ გავაწიბო. მსახიობის შემოქმედება მუდამ თეატრთანაა დაკავშირებული. რეპერტუარს ბევრი რამ განაპირობებს – დრო, ეპოქის წამყვანი ტენდენციები, მოქალაქეობრივი და შემოქმედებითი თვალთახევა.

როლზე მუშაობა, რადგან იგი ახალი მხატვრული ნაწარმოების შექმნას

გულისხმობს, უმთავრესად, წარმოსახვის მუშაობაა. ეს პროცესი ხელოვანის მთელ არსებას მოიცავს, ამიტომ, გონებრივად, გარეგანი თვალსაზრისით ფიზიკურად და ემოციურად, რაც შემქმნელ ვეცადე, თავი არ დამიზოგავს, კრიტიკულად ნუ განმსჯი.

მადლიერების გრძნობით მივესალმები თქვენს რედაქციას, ვნახე გაზეთი, ძალიან მომეწონა, განსაკუთრებით კი იმან გამახარა, რომ ჩემი ვარსკვლავის გახსნას გამოხმაურებხართ, გიწვინებთ ხალხისთვის... მსახიობისთვის ამაზე მეტი ბედნიერება რა უნდა იყოს?!”

ლადო ხელაშვილი, საქართველოს ეროვნული ფილარმონიის დირექტორი: “უკვე მოვიარეთ სახეობა, ქვემო ქართლი, შიდა ქართლი... იმერეთში, შედეგმა მოლოდინს გადააჭარბა. ყოველ მოქმედებაში იგრძნობა – უყვართ ხელოვნება, პატივს სცემენ ჭეშმარიტ შემოქმედებას. რომ არა მხარის გუბერნატორები, ჩვენი შეხვედრები ვერ შედგებოდა. გივი ჭიჭინაძეს უდიდესი წვლილი მიუძღვის საქმის ხორცშესხმაში. მადლობა ადგილობრივ ხელისუფლებას, კულტურის სამსახურსა და პირადად გამგებელს, ბატონ ვალერიანე ფოცხვერიას. მომავალ შეხვედრაზე სამტრედიელებო!”

P. S.
“გაზეთი რომ მოგაქვს?!” – ეს ღაზაპოლოზბაძე იამიძის სახალხო არტისტმა. რეპერტუარს: ოსკარ ჯარჯანიშვილი; თეატრს: არ. მთვარიანი, რეპერტუარს: ოსკარ ჯარჯანიშვილი. შ. ჯ.

საჯარო სკოლებში სწავლა 14 სექტემბერს დაიწყება!

გვითხულობთ საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს განცხადებაში.

საქართველოს საჯარო და კერძო სკოლებში 46 660 მოსწავლე რეგისტრირებულია. სექტემბრიდან მასწავლებელთა საბაზო ხელფასი 50 ლარით მოიმატებს, ე. ი. თუ 305 ლარი იყო, გახდება 355. აპრილში კვლავ 50 ლარით გაიზარდა და 405 ლარი იქნება, რაც იმას ნიშნავს, რომ პროპორციულად გაიზარდა საშუალო ხელფასიც.

საქართველოს უმაღლეს სასწავლებლებში წელს 28 053 სტუდენტი ისწავლის, მათგან 10 000 სახელმწიფო დაფინანსებით დაეფუძლება მეცნიერების საფუძვლებს.

წარმატებებს ვუსურვებთ მოსწავლე და სტუდენტ ახალგაზრდობას, პროფესორ-მასწავლებლებს ახალ 2015-2016 სასწავლო წელს!

ლევან ბაქრაძე

თანადგომა

ამ დღეებში ააიპ “ინვესტიციებისა და პუმანიტარული პროექტების გაერთიანებამ” სამტრედიელ უნარშემდგენელ სოციალურად დაუცველებს ტანსაცმლისა და საყვები პროდუქტების ამანათები გადასცა. მუნიციპალიტეტის გამგეობის სოციალურ სამსახურში მამინძე ვედიო, როცა ამანათებს სათნოების სახლში, დღის ცენტრსა და სოციალურად დაუცველთა ოჯახებში გზავნიდნენ.

არავისგან ესწავლება ქართველ კაცს მოძიეთა თანადგომა.

ლევან ბაქრაძე

გერმანია უნებანის პიზის გაუმეობას აპირებს

გერმანიის შინაგან საქმეთა მინისტრმა ტომას დე მუხერმა განაცხადა, რომ ქვეყანამ შესაძლოა, შენგენის ზონაში მოქალაქეების თავისუფლად გადაადგილებაზე მიგრანტების დიდი ოდენობის გამო თანხმობა გააუქმოს.

გერმანიამ გამაფრთხილებელი განცხადება გააკეთა, რომ შენგენის ზონა, რომელიც ადამიანებს ევროპის ქვეყნებში თავისუფლად გადაადგილების საშუალებას აძლევს, “ვერ იარსებებს”, თუ ევროკავშირის სხვა ქვეყნები დევნილებს თავისთან არ მიიღებენ.

მე თავისუფალი გადაადგილების მომხრე ვარ, მაგრამ თუ სხვა ევროპული სახელმწიფოები კანონს არ ითვალისწინებენ, ხოლო დუბლინის სისტემა აღარ მუშაობს, მაშინ ჩვენ სხვა სისტემა გვჭირდება, რომელიც იმუშავებს. შეუძლებელია გადაადგილება ვერ იარსებებს ხანგრძლივ პერსპექტივაში ევროპის ქვეყნების მხრიდან დევნილებისთვის თავშესაფრის შეთავაზების რეალური პოლიტიკის გარეშე”, – განაცხადა ტომას დე მუხერმა.

დე მუხერმა ბრიტანეთის მეტი მიგრანტების მიღებისკენ მოუწოდა. “რასაკვირველია, ბრიტანეთის განსაკუთრებული როლი აქვს, ის ხომ შენგენის შეთანხმებაში არ მონაწილეობს. თუმცა ევროკავშირის ყველა ქვეყანა ვალდებულია, მეტი ყურადღება დაუთმოს საკუთარი მოვალეობების შესრულებას”, – თქვა მინისტრმა.

წელს გერმანიაში დაახლოებით 800 000 მითხოვნა შესული თავშესაფრის გამოყოფის თაობაზე, რაც გაცილებით მეტია, ვიდრე სხვა ევროპული ქვეყნების შემთხვევაში. ევროკავშირის ჩინოვნიკები შექმნილ სიტუაციას სავალალო კრიზისად მიიჩნევენ, რაც მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ არ ყოფილა.

მონაწილეობს bbc.com-ს მიხაკაძე

ახალი სახეა თვითმართვადი

ლევან გაბუნია

ვერ ვიხსენებ შემთხვევას, რა-
ინის, მუნიციპალიტეტის თვით-
მართვადობაში პროფესიით ექი-
მს რაიბე პოლიციანე ებუშაგოს.
მიმდინარე წლის 8 ივლისიდან
მუნიციპალიტეტის გამგეობის
ჯანმრთელობისა და სოციალურ-
ი დახმავის სამსახურში მუშაობა
რუსიდან კვანტალიანმა მას შემ-
დეგ დაიწყო, რაც წარმატებით
გაიარა საჯარო მოხელეთათვის
აუცილებელი კონკურსი.
დაიბადა 1979 წელს, დაამთო-
რა თბილისის სახელმწიფო სამე-
დიცინო უნივერსიტეტის პედაგ-
ოგიური ფაკულტეტი, რუსიდან-
ტურა, სპეციალობით სამედიცინო
რადიოლოგია.
2011-2014 წლებში მუშაობდა ექიმ

რენტგენოლოგად.

“სამტრედიის მაცნე” რამდენიმე კითხვით მიმართა მას.

– გიფიქრიათ, ოდესმე თვითმართვადობის საჯარო მოხელე რომ იქნებოდით?
– არა, ნამდვილად არ მიფიქრია, სურვილი მქონდა, ადამიანებს რამდენადმე მინც დაეხმარებოდი ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული პრობლემების გადაწყვეტაში. ვფიქრობ, დღევანდელი ჩემი სამსახური ნამდვილად მაძლევს ამის საუკეთესო საშუალებას.
– სოციალურ სამსახურს გასაგები მიხედვებით გამო ყოველდღე ბევრი ადამიანი სტუმრობს, ამ სამსახურში ჯანდაცვის საკითხებში სპეციალისტის პოზიციაზე მუშაობთ, აწყვედით ხოლმე სირთულეებს?
– მეტ-ნაკლებად ყველა სამსახურს ახლავს სირთულე, ვცდილობ, ჩემი შესაძლებლობები მათი დაძლევისთვის გამოვიყენო.

– დღეს ბევრს, ხშირად საუბრობენ გენდერულ თანასწორობაზე, როგორ შეაფასებთ საქართველოში ამ მხრივ არსებულ ვითარებას?
– ძირითადად ამ კუთხით ქვეყანაში ნორმალური ვითარებაა, არაფერია იმდენად სქესის გამო.
– ყველა დროის გამოჩენილ ქართველ პოლიტიკოსად ვის მიიჩნევთ?
– თავს შევიკავებ და შევინებულად ვერავის პოლიტიკურ საქმიანობას ვერ შევასწავებ.
ჩემი აზრით, ყველა დროის დიდი ადამიანი, დიდი ქართველი ექვთიმე თაყაიშვილია, რომელიც ეკლესიამ წმინდანად შერაცხა.
– საყვარელი მწერალი, ლიტერატურული ნაწარმოები.
– ოთარ ჭილაძე, “გზაზე ერთი კაცი მიდიოდა”.
– საყვარელი კინოგმირი.
სესილია თაყაიშვილი, ჯეკ ნიკოლსონი, კოლინ ფერტი...
– რომელი ჟანრის ლიტერატურას ეცნობით?

– ძირითადად სამედიცინოს.
– სურვილი?
– მინდა მეტი თავისუფალი დრო, მაღალი ხელფასი მქონდეს, ვიმოგზაურო, მეტი ვნახო და გავიყო, ვაკეთო საყვარელი საქმე, ერთი სიტყვით, არ მინდა დროს ჩამოვრჩე.
– ჩვენი საუბრის მიზანს შეადგენს გაგიცნოთ მკითხველმა და შეიტყოს რასთან დაკავშირებით მოგმართონ, თქვენს ძირითად მოვალეობას რა შეადგენს სამსახურში?

– სამედიცინო დაწესებულებებთან ურთიერთობა, ჯანდაცვის პროგრამების განხორციელება ჩემი მოვალეობაა.
– სოციალური სამსახურის თანამშრომლებს ნამდვილად ვერაფერია დასწამებს გულგრილობას, მაგრამ ჩვენი აზრით, პროფესიონალი მედიკოსი უფრო სიღრმისეულად განუმარტავს მოქალაქეებს მთავრობისა და სადაზღვევო კომპანიების მიერ შეთავაზებული პროგრამების უპირატესობას, რაც საბოლოოდ მოქალაქეებისადმი უკეთ მომსახურებით იქნება გამოხატული.
როგორც აღვნიშნეთ, ქვეყანაში კვლავ შენარჩუნებული რთული ეკონომიკური და ფოთითი პირობების ფონზე, ამ სამსახურში, სხვებთან შედარებით მოსახლეობის მომართვანობა გაცილებით მაღალია.
წარმატებებს ვუსურვებთ რუსუდან კვანტალიანს.
გაწაფს, მისი საქმიანობა მალე მოგვცემს იმის თქმის საბაბს, რომ მისი სახით, მუნიციპალიტეტის თვითმართვადობას კიდევ ერთი ღირსეული კადრი შეემატა.

თიკო შენაგლიძე – ოქროს ხელისა და ასპროსმენსიანი ბჟანსის მფლობელი

6060 ნაწილაკებით

როგორც ჩვენმა უმცროსმა კოლეგამ თქვა, თიკო შენაგლიძის შედეგები მოულოდნელი არავისთვის ყოფილა. შოთიკო პაპავა მასთან ერთად ინგლისურ ენაში ემზადებოდა: “შე და თიკო, პედაგოგ ნინო სტურუასთან, ერთად ვემზად-

ბის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში, ბიზნესის ადმინისტრირების ფაკულტეტზე 100 პროცენტით გრანტით ჩარიცხვას გულისხმობდა. შოთიკო პაპავამ ეს შეფასება ჩვენთან საუბარში მაშინ გააკეთა, როცა სოციალური ქსელ-

თო მეგობარი, ბენდერი მამა, რადი შენგელია თავის Facebook გვერდზე სისტემატურად აქვეყნებდა ქალიშვილის სასკოლო შედეგებს. მისგან ეტაპობრივად ვიტყობდით, რომ საატესტაციო გამოცდების საგნებში თიკო თითქმის 10-იანებს ღებულობდა, რითაც გოგონა კერძო სკოლის დირექციის გადაწყვეტილებას ამართლებდა.

შსს “ცოდნა” თინათინ შენგელიამ ოქროს მედალზე დაამთავრა. მომავალი პროფესიის არჩევას, მართალია, ახლობლებიდან რჩევებს იღებდა, თუმცა, გადაწყვეტილება დამოუკიდებლად მიიღო: “ჯერ კიდევ დაბალ კლასებში ვსწავლობდი, როცა უკვე დაბეჯითებით ვიცოდი, რომ ბიზნესმენის ან ეკონომიკისტი პროფესიას ავირჩევდი. როცა ჩაუღრმავდი პროფესიებს, უპირატესობა ბიზნესის ადმინისტრირებას მივანიჭე. დავერეგისტრირდი ეროვნულ გამოცდებში და პრიორიტეტად ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტი ავირჩიე”.

თინათინ შენგელიამ ეროვნული გამოცდები ოთხ საგანში ჩააბარა, არჩევითი მათემატიკა იყო. როგორც გვიამბობს, ოთხივე გამოცდიდან მეტ-ნაკლებად კმაყოფილი გამოვიდა და პროცენტის გაკეთებაც უჭირდა. უფრო კმაყოფილი ზოგადი უნარებიდან და უცხო ენიდან გამ-

ოვიდა. ქულებიც ასევე დამაკმაყოფილებელი გამოდგა. ზოგად უნარებში მაქსიმალური 80 ქულიდან 71 ქულა მიიღო,

ელზე 360 სტუდენტთან რეიტინგით მე-11 ადგილზეა.
თიკო რადი შენგელიასა და ნინო ნაკერიანის მეორე შვილია. მშობლები გოგონას თავისი წარმატებებით პატარაობიდანვე განებივრებული ჰყავდა. სასკოლო ეროვნულ ოლიმპიადებში, კერძოდ, მათემატიკაში, ქართულსა და ინგლისურ ენაში მონაწილეობას ღებულობდა და მესამე ტურში ტრადიციულად გადადიოდა.

ინგლისურ ენაში 100-დან – 95. ქართულ ენასა და ლიტერატურაში მაქსიმალური 80-დან 75 ქულა აიღო, მათემატიკაში 59-დან 47. ამ ქულათა რაოდენობა საკმარისი აღმოჩნდა თინათინ შენგელია ეროვნული საგამოცდო ცენტრის შეფასებით მისთვის პრიორიტეტულ უმაღლეს სასწავლებელში 100 პროცენტითიან სახელმწიფო დაფინანსებით ჩარიცხულიყო. უკვე გაირკვა, რომ ფაკულტ-

ქართულ-ხალხურ ცეკვებზე დადიოდა.
თიკო შენგელიას ოჯახში ამ დღეებში მილოცვები არ წყდებოდა, წარმატებული სტუდენტობის დაწყებას გოგონას და მის მშობლებს სოციალურ ქსელში უამრავი ადამიანი ულოცავს. როგორც თიკო თავად აღიარებს, ყველაზე მეტად მისმა მოწოდებამ უფროსი ძმა, ზურა გაახარა.
სწავლა 14 სექტემბერს ეწყება.

ეობდით. მისი გაცნობისთანავე ჩვენთვის ცხადი იყო ის შედეგები, რასაც თიკო მიადლევდა”.

გაზეთ “სამტრედიის მაცნე” ყველაზე უმცროსი თანამშრომელი თიკო შენგელიას ივანე ჯავახიშვილის სახელო-

თი თინათინ შენგელიას ჩარიცხვის ამბავი გაიგო.

სოციალური ქსელებით სამტრედიულმა მედიამ უფრო ადრე თიკოს სკოლის ასევე განსაკუთრებული წარმატებებით დამთავრება შეიტყო. ჩვენი საერ-

ვის ვედავებით, ხვსთავებს?

საინტერესო ეპოქაში რომ გვიწევს ცხოვრება, უდავოა, დღეს, როცა “ლიტერატურული შედეგები უნიტაზზეც მშვენივრად იქნება”, საოცარი და საკვირველი თითქოს არაფერი უნდა იყოს, მაგრამ ნამდვილად ვერ დაეფარეთ გაცივება, როცა ქალაქში, ერთ-ერთი მრავალსართულიანი საცხოვრებელი სახლის ფასადზე გრძობამორეული ახალგაზრდის “შემოქმედება” ვიხილეთ.

“ნუ ელოდები ფიროსმანის მილიონ ვარდებს, თუ გინდა ერთმიც აღმოაჩენ გრძობების ქარცეცხლს. – კვითხულობთ ერთგან.

“ისეთს უსმენენ, რაღას იმდერებს მეფე?”

– ეს სიტყვები მეორე კორპუსს ამშვენებს, ათიოდე მეტრს თუ გაივლით, სათვალე ნამდვილად არაა საჭირო, ისე შეიძლება წაივითხო: “ ოჰ არასდროს არ შობილა ასე ნაზი მთვარე”.

მრავლად შეიძლება სხვა მაგალითების მოყვანაც.

სამივე შემთხვევაში სიტყვები ვეებერთელა (სარეკლამო) ასოებითაა შესრულებული.

მამამედიური რჩევა გვინდა მივცეთ ახალგაზრდებს, საყოველთაო სიღუბნის მიუხედავად რედაქციაში ნამდვილად არ დაგაძლიან 10-15 ფურცელს საიმისოდ, რომ თქვენს გულისსწორს ფიქრები გაუზიაროთ. წარმოიდგინეთ, როგორ “დამშვენდება” ქალაქი ყველამ საკუთარი დარდი, ტკივილი, სიხარული ამ ფორმით რომ გამოხატოს.

სიყვარულს მალვა უნდაო, ბრძანა სულმნათმა შოთა რუსთაველმა.
ვის ვედავებით, რუსთაველს?

ლევან გაბუნია

ძლება თქვან. ყველგან, ყველა ქვეყანაში სივდილი სივდილია! გაუგებრობა ქართველის ხელით მოკლული ქართველის გამართლება იქნება!

ყოველთვის ამბობდა, “რა შუაშია ზვიადისტი და მხედრიონელი, ქართველები ვართ და ერთად უნდა ვიდეკო, ერთი სამშობლო გვაქვს დასაკავო”. ამბობდა. არ უსმენდნენ არც მას და არც სხვას მისნაირს. მას მერე დრომ მოკლეს შეათვა-სა.. დღეს სამოქალაქო ომი ისევ ლაქად თუ მოუშუშებელ იარაღ აჩნია ქვეყანას, რომლის ისტორიაშიც მრავლად არის ამგვარი ფურცელი, ძნელად, სირცხვილით და ცრემლით გადასაფურცლო.

სივდილის შემდეგ ვახტანგ გორგასლის სახელობის მეორე ხარისხის ორდენი მიენიჭა. სანამ მამა ცოცხალი იყო, მარჩენა-ლდაკარგულის პენსიას იღებდა ოჯახი. ისიც გარდაიცვალა და... თუმცა არც არავისთან მისულან დები, დედაჩვენს თანხის მიცემა ალუდგინეთო. რა სათქმელია, რომ შვილს არასდროს ენანება დედისთვის ლუკმა, მით უმეტეს, რომ ვერანაირი დახმარება შეავსებს იმ დანაკარგს ოჯახისთვის შვილის, ფუძის გამგრძელებლის სივდილი რომ ჰქვია. ყურადღება ნამდვილად ახარებს დათო ვაშაკიძის ოჯახს. წლების წინ ყოველ 26 მაისს, იმერეთის გუბერნატორ თემურ შამაშვილისგან მადლობის წერილი მოგვდიოდა. ბოლო სამი წელია, აღარ მოსვლიათ, თორემ აქამდე, ისევ 26 მაისს ადგილობრივი ხელისუფლება 100 ლარიან საჩუქარს უგზავნიდა დაღუპულის დედას. ცოტა ხნის წინ, დათოს უფროსმა დამ სამტრედიასი სოციალურ სამსახურს მიაკითხა, სიტუაციაში გასარკვევად. იქ კი უპასუხეს, რომ გორგასლის სახელობის მედლებს მამინ ყველას ურიგებდნენ. მისი აღშფოთების შემდეგ დაინტერესდნენ კიდევ, მაგრამ ვერაფერი გაარკვიეს. სოციალური სამსახურიდან საპენსიო განყოფილების მისამართი მიუცაიათ, სადაც ყოველგვარი თავანზიანობის გარეშე უთქვამთ, ამ კატეგორიას კი არა, გაჭირვებულ მოსახლეობას ვერაფრით ვეხმარებით.

ბიჭი კი, ბიჭი სამშობლოსთვის მოკვდა, მისთვის იომა. არავის უთქვამს სამოქალაქო ომის ქაოსით მოცულ რეალობაში, რომ ეს ასე არ იყო. დათო ვაშაკიძის შემთხვევა სხვა იყო, ბურუსით მოცული, მეგობრის საშველად თვისტომის მიერ დახვრეტილი ახალგაზრდა სიცოცხლე, სამშობლოს სამსხვერპლოზე მიტანილი.

ლადო

დათო ვაშაკიძეზე ბევრად უმცროსი იყო ლადო ქუთათელაძე. დიდი ჯიხაიშის საშუალო სკოლაში მასწავლებლად მისულს, იგი ბოლო, დამამთავრებელი კლასის მოსწავლე დახვდა. მათი ახლობლობაც აქედან დაიწყო. სკოლა დაამთავრა, უმაღლესი განათლება მიიღო, მაგრამ უფროსი მეგობრის და მასწავლებლის თანამოაზრეობა ასაკობრივმა სხვაობამ ვერ გადააფიქრებია მას. მით უმეტეს, რომ ეროვნული მოძრაობის ჩაგდება მარცხალი უფრო და უფრო ღვივდებოდა. დედაქალაქში უკვე დაწყებული იყო გარკვეული ძვრები. პერიფერიებში კი...

სახალხო ფრონტის დამარსებელი პირველი კრება სად და როგორ ჩატარდა, უკვე ვთქვით. მიუხედავად იმისა, რომ იმ დღეს თბილისში გახ-

ლდათ, დათო ვაშაკიძის ინიციატივით სამტრედიასი სახალხო ფრონტის თავმჯდომარედ ლადო ქუთათელაძე აირჩიეს. მამინ იგი 21 წლისა ყოფილა. უკვირდათ, რატომ აკეთებდნენ ამას ბიჭები წარმატებული და პატივსაცემი ოჯახებიდან. საზოგადოების უმრავლესობა ვერ აცნობიერებდა, თუ რა და როგორი იყო გზა, რომელსაც ქვეყანა დამოუკიდებლობამდე უნდა მიეყვანა. “ზვიად გამსახურდიასთან და ეროვნული მოძრაობის სხვა ლიდერებთან ახლო და კარგი ურთიერთობები ჰქონდათ დათოს და ლადოს. განსაკუთრებით ლე-

ვან ლეონჯია უყვარდა, ძალიან დიდ პატივს სცემდა. რატომ მოხდა, რომ შემდეგ სხვადასხვა მხარეს აღმოჩნდნენ, დღემდე არ მესმის. თემურ ნუცუბიძე კი მათი გზის გამკვალავი იყო ეროვნულ მოძრაობაში ჩასართავად.” – იხსენებს ლადოს დედა.

დედა, თამარ ქუთათელაძე დიდი ჯიხაიშის ტექნიკუმში მუშაობდა. მამა, გიორგი კი – თბილისში, 31-ე საავიაციო ქარხანაში საპასუხისმგებლო თანამდებობაზე. შეიძლება ითქვას, რომ მამაც სამოქალაქო ომს შეეწირა. ერთ-ერთი დაბომბვის დროს მეზობლის ეზოში ნამსხვრევი მოხვდა ფეხში, რამაც მალევე სიძლიერე გამოიწვია.

ინსტიტუტის დასრულების შემდეგ მარნეულის ხილული წყნების ქარხანაში დირექტორის მოადგილე იყო ლადო ქუთათელაძე. კაბინეტს მოყოლილ კეთილდღეობას ძნელად სავლელი გზა არჩია. მამინდელ საქართველოში ხშირად ისმოდა, “სჯობს მონობაში გადიდგაცეხულს თავისუფლების ძებნაში მკვდარი...” ისიც ერთი ახალგაზრდა სიცოცხლე იყო ასე გარდაცვლილი. იმაშიც ეთანხმებოდა უფროს მეგობარს, დათო ვაშაკიძეს, რომ ქართველები ზვიადისტებად და შევარდნადისტებად არ უნდა დაყოფილიყვნენ, რომ ამომავალი წერტილი სამშობლო და მისი დამოუკიდებლობისთვის სამართლიანი ბრძოლა უნდა ყოფილიყო. “ძმები ვაშაკიძეები ძალიან კარგი და პატიოსანი ოჯახის შვილები, თავადაც მშრომელი და კარგი ბიჭები იყვნენ. მართლა ვერ ვხსნი, რა მოხდა ისეთი, რომ ეროვნულ მოძრაობასა და გამსახურდიასთან მათი გზები გაიყო. ჩვენი ბიჭები, დათო და ლადო სწორედ თანასოფლელობის გამო იდგნენ მათ გვერდით, ისინი მხედრიონ-

ნელები არ ყოფილან. გამსახურდიას წინააღმდეგ, მის ჩამოსაგდებად მათ იარაღი არ აუღიათ. მათი ბრძოლა აფხაზეთში დაიწყო იქაური მიწის დასაბრუნებლად.” – ამბობს ქალბატონი თამარი.

იყო ყველგან, იბრძოდა ყველგან, სადაც დათო ვაშაკიძე, როგორც შვილი, ისე ჰყავდა უფროს მეგობარს მასზე ასაკით ბევრად პატარა ბიჭი. ამიტომ დათოს ლადოს დარდი ჰქონდა, ძალიან ახალგაზრდაა, ზედმეტად რისკავსო, დაურეკავს მას ლადოს მძისთვის, რომელიც იმხანად მონაქრებში ცხოვრობდა და რომელსაც მასავით დათო ერქვა. მოატყუეს ლადოს, ძმას სჭირდებოდა და გაგრიბრძოლების დროს პირდაპირ აეროპორტში წაიყვანა მოსკოვში გასამგზავრებლად. მოგვიანებით უფროსმა ვაშაკიძე შეატყობინა დედას, რომ ლადო მასთან იყო.

გაგრიბრძოლის გარდა მონაწილეობა ოჩამჩირის ბრძოლებშიც მიიღო. მისი გარდაცვალების შემდეგ ქუთათელაძეების სახლში ატირებული ქალბატონი მისულა, რომლის სახელი დედას აღარ ახსოვს, გვარად გიორგაძე იყო იგი. ოჩამჩირეში მის სახლში ცხოვრობდნენ თურმე ლადო და დათო. ცხოვრობდნენ იმიტომაც, რომ ქართველის სახლს შესაძლო გაძარცვისა და აფეთქებისგან იცავდნენ. ეს ქალბატონი დედას ეძებდა თურმე, ოჩამჩირის ბრძოლების შემდეგ რომ გამოიყვანეს ბიჭებმა იქედან და ხონში დააბინავეს. ლადოს სივდილი გაუგია თურმე სამტრედიასი ჩამოსულს და საკუთარი დედაც დავიწყია, მათთან მისულა მისსამძიმრებლად. მოუყოლია, იქ, ოჩამჩირეში, ამ ქალბატონის სახლში ლადოსთან საქმეზე მისულ მეგობარს ფეხი დასველებია და მისთვის წინდა უთხოვინია, ამხელა ოჯახია, როგორ არ ექნებათ, აიღე და მომეციო. მას უარით უპასუხნია, აქედან ვერაფერს ავიღებო, საკუთარი გაუნდია და მიუცია.

იმ საბედისწერო დღის წინა დღეს ჩამოვიდა მოსკოვიდან. თბილისში ნათესავთან წესიერად არც გაჩერებულა, დედა მენატრება, სახლში უნდა ჩავიდეო. სახლში მისულს სადი-

ლი დაახვედრეს მშობლებმა. პირი არ დაუკარებია, დათოსთან ერთად ცხენისწყლის პირას წავიდა თეთრი დროშით მოსალაპარაკებლად. არადა, ზვიადისტები უკვე ცხენისწყალს გადმოვიდნენ. ეს შაბათი გახლდათ. გვიან ღამით გაიყვანა სახლიდან მეგობარმა. დედისთვის უთქვამს, აქაურობას უნდა გავაცილო. წავიდა. წავიდა და... 37 ტყვეით დაცხრილული უკვე გარდაცვლილი “დაბრუნდა” დიდი ხნის უნახავ მშობლებთან, ცოტა ხნით რომ შემოუარა მონაქრების მოსაკლადად. ეს რამდენიმე დღეში მოხდა.

“ჩემს დასთან მივიღივარ, რატომ მომყვებით”, უთქვამს დათოს მისთვის სახიფათო გზაზე დადგომის წინ. “შენი და ჩემი დაც არისო”, უპასუხნია ლადოს და ისიც იმ მანქანაში ჩაჯდა, დათოს სიძე რომ მართავდა. მერე კი მოხდა ის, რაც მოხდა. სამტრედიის ხიდთან დაცხრილული მანქანიდან გაქცევა ვერ მოახერხა ლადომ. 37 ტყვია მოხვდა მას. მისი “მიშველეთ” საბედისწერო აღმოჩნდა მეგობრისთვის, მას რომ მიეშველა. მაგრამ სხვანაირად არ შეიძლება მათ ურთიერთობაში. დათოს ერთადერთმა ტყვიამ ბეჭიდან გულში გაუარა, ლადო ჯერ კიდევ ცოცხალი იყო, საავადმყოფოში რომ მიიყვანეს.

ისიც წავიდა ისე, რომ სამშობლოს სიყვარულთან ერთად იმ ღამეში გოგოს სიყვარული გაიყოლა, ბავშვობიდან რომ მოჰყვებოდნენ ერთმანეთს. თურმე, მეოთხე კლასში ერთად ცეკვაოდნენ კიდევ. მათი სიყვარულის მოწმე მთელი სოფელი ყოფილა.

შვილი მოუკვდა და... დარდმა საწოლს მიაჯაჭვა დედა. კარგა ხანს ჩაწოლილი თვალს საერთოდ არ ახედა. “სიტყვა, სული, ჯერაც არ მისხენებია, შვილო, მინდა ცოცხალი იყო ვახსენო.” – ტირის დღესაც.

სივდილის შემდეგ, მასთან ერთად გარდაცვლილი მისი მეგობრის მსგავსად, ვახტანგ გორგასლის მეორე ხარისხის ორდენით დაჯილდოვდა.

სახელმწიფოსგან? სახელმწიფოსგან დედას არასდროს აუღია დანძ-

არება, მიუხედავად იმისა, რომ რამდენჯერმე შესთავაზეს თანხა 100 ლარის ოდენობით. “ერთი მემორიალური დაფა არ არსებობს სოფელში ჩემი შვილის სახელზე. რა, მტერი იყო? მე პატიოსანი, წარმატებული შვილი მყავდა, საქვეწო საქმისთვის თავი რომ გადასდო. ეს იცის ყველამ, ვინც მას იცნობდა, იცის სოფელმა, ვერავის ვერაფერს გამოაპარებ. ასეთ ადამიანებს მტეი დაფასება ეკუთვნით. სამწუხაროდ, ესა დაგვრჩენია გაუბედურებულ დედებს ნუგეშად.” – საუბრისას სიტყვებს ცრემლები უსწრებს, დედა კვლავ გარდაცვლილ შვილს დასტირის. სოფლისგან და თანატოლებისგან პატივისცემას ყოველთვის ვერძნობთო, – ამბობს. იმასაც იხსენებს, მეუღლის მძიმე ავადმყოფობის დროს თხოვნაც არ სჭირდებოდათ, ისე ეხმარებოდა მამინდელი გამგებელი მერაბ სტურუა. ვალერი ფოცხვერია კი მუნიციპალიტეტის დღევანდელი გამგებელი, მამინ საკრებულოს თავმჯდომარე იყო. მისი ყურადღება და გულისხმიერება დღემდე ახსოვს თამარ ქუთათელაძე.

მედლებით დაჯილდოების ცერემონიალზე დათოს მამა, პავლე ვაშაკიძე და ლადოს დედა თამარ სსს, ერთად წასულან სოფლიდან. გვერდივერდ იხსდნენ. “იქ ისეთებიც დაჯილდოვდეს, ჩვენი შვილები ერთად დაჯილდოვების ღირსები რომ არ იყვნენ. თავი ვერ შევიკავე, მთელი დღე ვტიროდი, ვერაფრით დამამშვიდეს.” – ჰყვება ქალბატონი თამარი და ამ სიტყვებით კიდევ ერთხელ გვახსენებს დიდ, სირცხვილიან სატკივარს, იმ წლებში საქართველოში რომ დატრიალდა. ღირსი რომ არ იყო, ისეთების გმირებად გახლდნა ახალი არ არის ქართული რეალობისთვის. და არც ისაა უცხო, როგორც ქალბატონი თამარი იტყვოდა, ერთი მემორიალური დაფა რომ დანანებით უყურადღებობის გამო იმათთვის, ვინც ამას იმსახურებს. მართალია, არც ფულადი დახმარებით შეუწუხებით დედად თავი, მაგრამ ამ ოჯახებისთვის მათი შვილების ღირსეულად ხსენა უფრო ღირებულია, ვიდრე კუპიურებით “გახსენება.”

თბილისი გაზაფხული

უკვე მეორედ იზოდრომმა ცხენოსნობის მოყვარულებს უმასპინძლა. გასულ წელს დაარსებული ტურნირის ტრადიციად ქცევა განმარტავს სამტრედიელებმა. სტარტი რამდენიმე დღით ადრე აიღო მან, ფინალი კი 28 აგვისტოს, მარიამობის დღესასწაულზე გაიმართა. ასე იყო შარშან და ასე იქნება ყოველ წელს, ასეთია ტურნირის ორგანიზატორთა გადაწყვეტილება. დოლი, მარულა, ისინდი, ცხენბურთი, მხედრების ეროვნული ჩაცმულობაც და “... რომ ქართველობა არასოდეს არ გადაშენდება,” იმედად რჩებოდათ ცხენოსნობის, გართობის, ადრენაღინის და თუნდაც, სეირის მოყვარულებს. ახარტში ვადანდრდილი ემოცია ხმაურობდა იზოდრომზე და უკვე მისახვედრი იყო, რატომ ადარებენ ჯიშთან ქალს ჯიშთან ცხენს.

“მაგარი ხარ მურიველა, შე ბებერო!”, “წადი, გაფრინდი...” – ეს და მსგავსი ფრაზები მრავლად ისმოდა. მათი აუტორი ძირითადად ნანა ხუჭუა, საცხენოსნო კლუბის ბუღალტერი იყო, თავდავიწყებით რომ გულშემატკივრობდა სამტრედიას და საკუთარ თანამშრომლებს. ჟურნალისტებთან კლუბის პრობლემებზე რამდენიმე სიტყვა გულისტკივლით ნათქვამი გამოუვიდა: “სპორტსმენებს ხელფასი არ ერიცხებათ, ამიტომ ახალგაზრდები არც მოდიან სავარჯიშოდ. ესენი, ვინც სამტრედიის სახელით გამოდიან, კლუბის თანამშრომლებია. ჩამოსულები გაცილებით ახალგაზრდები არიან.” ყველაზე უმცროსი, სამტრედიელი მხედრებიდან, 35-40, ხოლო ყველაზე უფროსი 69-70 წლისა იყო. მიუხედავად ამისა, გარდამავალი თასი მაინც სამტრედიელებში დარჩა. თუმცა, ამანვე ცოტა მოგვიანებით, მანამდე კი ის, რომ ტურნირში ადგილობრივების გარდა მეზობელი რაიონებიდან ჩამოსული ხუთი გუნდი მონაწილეობდა. სენაკიდან, აბაშიდან და მარტვილიდან ჩამოსულ გუნდებს გულშემატკივარიც თან ახლდა. ბადრი ყულუამ, ჭალადიდელმა, ჯერ საკუთარი სოფლის გუნდის გულშემატკივარი ვარ, მერე კი სენაკის, გვითხრა და ისურვა, “შთავრობა უფრო მეტად რომ ჩაერთვებოდეს ამ სახე-

ჩაბთა პოიზაშა პეჟაჟა პოჟაჟა

მაცნე ხარ მურიველა, შე ბებერო!

ობების გადარჩენაში, ეროვნულობას გაცილებით იოლად შეეინარჩუნებთ.” საცხენოსნო კლუბის დირექტორი პავლე კაპანაძე, როგორც ყოველთვის, თავის “ფაცურაზე” ამხედრებული, ტოლს არ უღებდა ახალგაზრდებს. კომენტარის გასაკეთებლად დაქვეითდა და გვითხრა: “დღეს მეორედ იმართება მუნიციპალიტეტის გამგეობის, სამტრედიელი ბიზნესმენების და საცხენოსნო კლუბის მიერ დაწესებული ასპარეზობა ცხენოსნობის ეროვნულ სახეობებში. ბიზნესმენები მხოლოდ სიტყვით გვედგანან გვერდით ჯერჯერობით. ცხენოსნობა ქართველი კაცისთვის მარტო სპორტი არ ყოფილა, ცხოვრების სტილი იყო.

რადგან ტურნირში მხოლოდ ერთი, სამტრედიელთა გუნდი იღებდა მონაწილეობას. ოზურგეთმა და ბათუმმა იმიტომ არ მიიღეს მონაწილეობა, რომ მათ რაიონებში დიდი საპრობლეო ფონდით ტარდება მსგავსი შეჯიბრი.

არჩუნების სიმბოლო იყო, სენაკში ორი გუნდი ახლახანს აღვადგინეთ. ისინი ამ ტურნირით იღებენ სტარტს. თქვენს სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ სამტრედიელებში ამ კუთხით გაცილებით უკეთესად გაქვთ საქმე.” – ამბობდა გონა ღვებუაძე.

ვინც მას მისდევს და იცნობს, არ გაუკვირდება, რატომ არ უნდა დაკანონდეს საქართველოში ერთსქესიანთა ქორწინება.” ემოცია მოეჭარბა პავლე კაპანაძის სიტყვებს, რომელიც გვიხსნიდა, რომ იმერეთიდან მარტო სამტრედიელები მონაწილეობდა, დანარჩენი მეგრული გუნდები იყვნენ.

სი თანამშრომელს რომ ეუბნება, მაშამის მოციხევა გადაეცა, ახალგაზრდობაში ერთად ვიპარავდით ცხენებსო. დიას, სამეგრელოში ქალს არ გამოგატანდნენ, ორი კარგი ცხენი სახლში თუ არ გება. “მიუხედავად ამისა, რომ ცხენი მეგრული კაცისთვის ოდითგან თვითმყოფადობის შენ-

ორგანიზატორი მუნიციპალიტეტის კულტურის სამსახური გახლდათ. საორგანიზაციო საკითხები უშუალოდ მისმა ხელმძღვანელმა, ნატალია მანჯგალაძემ მოაგვარა. საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილე კობა ძიძიურმა, სხვების მსგავსად იმაზე გამახვილა ყურადღება, რომ “განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი ამ ტურნირზე, ეროვნული სახეობების წინ წამოწევაა. ეს არ არის მხოლოდ სანახაობრივი დატვირთვის მქონე ღონისძიება. ამგვარად კიდევ ერთხელ ვახსენებთ საკუთარ თავს, რომ ქართველები ვართ!”

რველობა ვარდენ კვიციანიშვილმა არ დასთმო, მეორე ბაჩანა სიმონია, მესამე კი მიხეილ ზარნაძე გახლდათ. გუნდური პირველი ადგილი და გარდამავალი თასი სამტრედიას ხვდა წილად.

შემოდგომის თბილი საღამო ინავლებოდა ტანმაღალ ხეებში. მხედრები შინ ბრუნდებოდნენ. პარალელურად მაყურებელმაც ავტომობილების გრძელ რიგს მიაშურა. თანამედროვეობის და ტრადიციების ამგვარი თანხვედრისას ყველა სიამოვნებით აღნიშნავდა, ცივილიზაციას ფუნაწყობილმა ყოფიერებამ ცოტა ხნით, მაგრამ მაინც ეროვნულობას რომ დაუთმო გზა.

პაზის ცრემლით გაღუგული კოვტის საიუბილეოდ

რა ხანია ვიცნობთ ერთმანეთს, პოეტის რანგში კი რედაქციაში გაიცანი. დიდი დრო გავიდა მას შემდეგ, რაც ილია ლევკივიშვილის ციკქნა ლექსები უპრობლემოდ ივლევინ გზას გემოვნებაში მკითხველებისაკენ.

რამდენიმე პოეტური კრებული უკვე გამოსცა ჩვენი გაზეთის ერთგულმა მეგობარმა პოეტმა, სადაც ბევრ საინტერესო ლექსს გაცნობა მკითხველი.

პროფესიით პედაგოგია ბატონი ილია, ერთხანს სამტრედიასა და ვანში იმუშავა სკოლების დირექტორად, პედაგოგად.

ნორჩებისადმი სიყვარულმა ბოლო წლებში ხელში კალამი უფრო სათუთად ააღებინა და... ლამაზი ლექსებიც შეიქმნა ცეროდენა, ნეკოდენა ქართველებისათვის.

სათქმელსა და სალაპარაკოს რა გამოიღვეს უფროს მეგობარზე, თუმცა ვითვალისწინებთ, რომ პოეტი წელს იუბილარია და სიყვარულით ვულოცავთ იუბილეს. ჯანმრთელობასა და დღეგრძელობას გისურვებთ, ბატონო ილია, უფლის მადლი და წყალობა არ მოგკლებოდეთ!

აქვე პოეტის რამდენიმე ახალ ლექსს ვთავაზობთ პატარა მკითხველებს, რომელთა უმეტესობა ზაფხულის სვანეთში ბები-ბაბუების აფარებენ თავს.

ლევან ბაბუნაძე

მზარი ცალი თვალთ გვიყურებს ცხრათვალა მზე ღრუბლიდან, მზეო, ნუ გერიდება, ოღონდ დაგვიბრუნდი და... გეფიცები დედოფოს, როდი გასაყვადურებ! მოენატრე ჩემს ბაღში ჩემს საყვარელ ბელურებს. დედასავით მიყვარხარ, შემომხვეი ხელები – მოგვიხატე მთა-ბარი ნაირ-ნაირ ფერებით. სიხარულით ვივსებო, როცა თვალებს მიოცნი, შენ წყარო ხარ უმრეტი სიყვითის და სიცოცხლის.	ზაფხულია მზე ღრუბლებიდან თვალს მივრავს, ლამის და ლოყა ამეწვავს... წყარო ამღერდა, მდინარემ ყინვის ბორკელი დალეწა. ფანჯრებმა ფრთები გაშალეს, დათბა და ღია კარი ჩანს, მინდორ-ველს ფერად-ფერადი გაუფენია ხალიჩა. დაფარფატებენ პეპლები, დაფრთხილებენ ჩიტები, მცხუნვარე მზე გვეფერება თავისი თბილი სხივებით.
--	---

პარიზელი პრ...

მე ქართველი ვარ სისხლით, სახელითა და გვარ-ტომით... მე ვარ, გმადლობ ამისთვის, საქართველოს პატრონი. ამ ცას, ამ მზეს, ამ მთვარეს ამ მთებსა და ქედებს,	ჩემი გულის ფეთქვა და სიყვარული ამღერებს. სიყვარული ამღერებს იმერსა თუ ამიერს, იდლეგრძელე, საქართველოვ, მარად მრავალჭამიერ.
---	---

მინიატურები

ფუტკარი ყვავილს დააჯდა ისე, რომ ამ ზაფხულმა ამდენი ხნის უნახავ დედამიწას აკოცა თითქოს.

დამშრალი მდინარის პაწია ტანი სულს ღაფავს ისე, თითქოს მთევებს ცხელ ასფალტზე ჩამოვარდნი პატარა თევზი...

მცირე ჩანახატი
მამამ გამიყო მე თავისი სისხლი,
დედამ გამიყო მე თავისი გული.
ახლა ორივე ჩემშია, მაგრამ ეს ჩემი
განშორების დარდი, მათი სისხლისა და
ხორცის ტკივილია.

შენ მიყვარხარო,
ეს ორი სიტყვა ისე სხედან რვეულის ხაზზე,
თითქოს პატარა გოგო და ბიჭი...

ყოველდღე ახალი ხეები იზრდება
ახალი კუბების გასათლელად...

ცა ეზიდება ნარიყალადან
წოწინარებით მზეს ყოველ დღით
და მტკვარს თითზე ბეჭედივით
წამოუცვამს მუტუნის ხიდი.

პოეტი
ასოები ფუტკრებით ბრუნდებიან რვეულის სკაში,
ყვავილიდან კი არა, შენი გულიდან ამოსული ნექტარი.
და ლექსის ფიჭვაში თავს ტოვებენ
სიმწრით ნაგროვებს...

ბრძანა ბრძანა

საერთაშორისო ღაფა...

ბუნებით მეოცნებება, შემოქმედის თვისებებით შემოქმედის ძეგლები შთაგონების წყაროდ დიდი ხანია ექცა. მასთან სტუმრობა ხელოვნების ზეიმი. ტურფა ოდილაგაძე ლანარში დაიბადა. ახლა თბილისში ცხოვრობს; სამტრედიის ვატარებელი ბავშვობის წლები ტკბილ მოგონებებად შემორჩა... თავისუფალ დროს წერს, როგორც თავად ამბობს, "ჭიან ახარებს"...

"ზაფხულში ქალაქიდან გასვლა და დასვენება დიდ საიმედოებას მგვრის. წელს საირმეში გახლდით, საოცარი ბუნებაა, წყალი – საუკეთესო". – გვითხრა მორიგი სტუმრობისას ქალბატონმა ტურფამ და შთაბეჭდილების უკეთ გამოსახატავად ჩანაწერი გადმოგვცა.

ფეიქრობთ, ინტერესმოკლებული არ იქნება ხელოვანის თვალთ დანახული ბუნების პეიზაჟების ფართო საზოგადოებისთვის გაცნობა.

მედიკოსი

მოძინდა აღმწერა საირმის თვალწარმტაცი ვარდო. რას ვაკეთებ? – დრო ბევრი მაქვს, დავიდალე უსაქმრობით, წყალი, სადილი, საათზე ცქერა...

სალონის ტყე გავიარეთ. მოუვლელი, დაბერებული, ხავსმოდებული, წელგათრეული ხეები საცოდავი სანახაია. "კომუნისტების" დროს აქ ირმეში პეოლიათ გაშვებული. ადამიანებს შეჩვეული ცხოველები, ხშირად, ქუჩის ნაპირთან მოდიოდნენო, – გვიყვება მძღოლი.

გამოვიარეთ აჯამეთის ტყე. – მეფეთა სანადირო ადგილი უმოწყალოდაა გაჩენილი.

საირმე ბაღდათიდან 25 კილომეტრითაა დამორბეული. მოდიხარ რიკოთის უღელტეხილზე და "სტერილური" პაერი გეფერება, გეაღერებს თითქოს; ფილტვებს სასაიმორონდ უღიტინებს, სურვილს აღვირავს – ერთიანად ჩაისუნთქო. აქეთ-იქით კლდეებია, სიმწვანე და სილამაზე. ვცდილობ, ჩქარ-ჩქარა მოვავლო თვალი ყოველივეს.

საირმე მონადირეს აღმოუჩენია, დატრილი ირმის კვალს წყაროდ მიუყვანია; მოგვიანებით, წელის უნიკალური თვისებების შესწავლასთან ერთად, კლდე გაუჭრიათ და გზა გაუყვანიათ.

მიდიხარ ამ სილამაზეში, სიმეუღროვეს მდინარის აქაქანებული ჩქეფა არღვევს. შიშვლად გადმოშვებულ კლდეებზე მსხვილი, დალალებული დაწული სურთები გადმოიფრქვება, ზოგან ხალისავითაა გაკრული სურო. აგერ, ნაპრალეებში ბუჩქია ამოსული, საინტერესოა, რითი საზრდობს ეს ლურჯი ყვავილნარი, მიწის ნასახი არსად ჩანს.

საირმე ქვაბით ჩაღრმავებული ადგილია, ირგვლივ კლდით შემოფარგული. ნაძვანარს ქვემოთ, მიწაგამოცლილი ხის ფესვები ობლადაა გამოიფრქვული.

დილა სულისმემკვრელი სილამაზით თენდება. მზე რომ ამოიწვერება, იფიქრებ, ცეცხლი წაეკიდაო მოწითლებულ

მთის წვერს. ნისლი დნეჯად მიცოცავს, დაძვრება ნაძვანარში. აივინიდან დაცქერი მდინარე წაბლარას, მღორე დინებაში აშკარად იგრძობა მისი სიმძიმე. აღუღებელივით ბრუნავს კრიალა, კამკამა წყალი, მორევივით ეხვევა, თუ წინ ბარიერი შეხვდა, იცოცხლე, აქაფდება და მიასკდება ხავსმოდებულ ლოდებს, მხეფები მარგალიტებით იფრქვევა ირგვლივ. აქვე, წაქცეული ხე მწვანე ფოთლებით გადაწოლილა ნაპირზე, შეჩერების გარეშე გვერდს ვერაფერს აუვლი. მიუყვებო მდინარეს, ვუყურებ, ვუსმენ, სად მიბრბის? სად მიეჩქარება? რა აღუღებებს?.. საოცრებაა, თითქოს მაქვს ჩემი დარდი და ვწნარდები.

ლურჯ, დამძიმებულ ცას ღრუბლებში შეტრილი ხეივანი მატებს სიფაქინეს და მიუწვდომელს ხდის.

დიდება ამგვარი ბუნების შემქმნელს, დიდება უფალს!

ბრძანა ბრძანა

მოგზაობის თიბა!

კაკასიონის მთახვეულებს, თმათეთრ მყინვარებს, გულზე ვარამად მოპხვევიათ დარდი ეული, კლდეს შელენილი, შლეგიათი თერგი მყინვარებს, თვით საქართველოს სხეულიდან ამოქნეული. მოგვამხის თერგი, მოღრიალებს მღვრიე ტალღებად – ძვირი დაგვიჯდა დარიალის კარის გაღება! პე, თქვენ ხევესურნო, არაგველნო, ფშავნო, კახელნო, იმერ-ამერნო, კიდი-კიდე ყოველ ქართველნო, კვლავ იღეთ ჯვარი მაცხოვრისა საგზლად ცხონების ჩაბლუჯეთ ხმალი ქართლოსისა არ დამონების! კვლავ გააქროლეთ ბნელ ღამეში შავი მერანი, კვლავ აგუგუნეთ ზარ-ეჭვების საღვთო მღერანი...! მამულისათვის ამღერებულ სულს უხაროდეს ღვთისმშობლის ერი არ ჩაქრება არგზის აროდეს!

პატივისცემის სიტყვით

ვანტანგის სიტყვით ნაგებო ზღუდე, დავითით დიდგორს განდიდებულ, ლომთა სადგომო, არწივთა ბუდე, ღვთისმშობლის ლოცვით გაბრწყინებულ, ნინოს ვახის ჯვრით მირონცხებულ, თამარის ცრემლით ნაცვარნამებო, მზის ქეთევანის მადლოცხებულ, ერო მრავალჯერ განაწამებო. წმინდა გიორგის ძალი გვარავდეს, ჯვარი გვარავდეს მაცხოვრის მარად, კრწანისის ველზე სამას არაგველს კვლავ იგულვებდე, სამშობლოვ, ფარად. ტაბახმელასთან იუნკრები, კვლავ ინთებიან უქრობელ სხივად, რომ მტერს მახვილი დანაძკერები, თან ჩაატანონ სამარეს ძვირად. ვანტანგის სიტყვით ნაგებო ზღუდე, დავითის სიბრძნით განდიდებულ, ლომთა სადგომო, არწივთა ბუდე, ღვთისმშობლის ლოცვით გაბრწყინებულ!

მე საქართველოს – სისხლის წვეთი ვარ, მარადიული ცრემლი ამ მიწის, ვარ დამამუერალი, ვიდრემდის მცხეთას ჯვარცმული ერის სანთელი იწვის!

ბრძანა ბრძანა

ასე ჰქვია სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროს პროექტს, რომლის კოორდინატორები სამტრედიის კობა ნოზაძე და მონიკა ცინცაძე არიან.

26 აგვისტოს პროექტის ფარგლებში, მუნიციპალიტეტის ბიბლიოთეკაში პოეზიის საღამოს მონაწილეებს უმასპინძლა.

ვიღრე ნორჩი პოეტები ლექსებს წაიკითხავდნენ, ინტელექტუალური ვიქტორინა გაიმართა, რომლის მიზანსაც ახალგაზრდა ინტელექტუალების აღმოჩენა შეადგენდა.

I ადგილი ნიკა ლეჟავას, II თეო მიქელაძეს, III კი ბექა ფოცხვერიას ხვდა წილად და ფასიანი საჩუქრებითაც დაჯილდოვდნენ.

დარბაზი აღაფრთოვანა ბექა ფოცხვერიას, ბაჩო ნადირაძის, ნორა მანჯგალაძის, ნიკო დანგაძის ლექსებმა.

პოეტობას არც ერთი მათგანი არ იჩემებს, თუმცა, ქართული მწერლობისადმი, სიტყვიერებისადმი, ლექსისადმი პატივი ნამდვილად იგრძნობა მათ ნააზრევში.

როგორც წესი, ამ საღამოზეც იყო ფრთიანი სიტყვა, შეულამაზებლად დანახული რეალობის აღქმა, სინატიფე.

ერთი სიტყვით სასიტყვეთი გვიმეგზურეს ახალგაზრდებმა და ისევ შეხვედრის დიდი სურვილით დაგვემშვიდობნენ.

საკუთარი ლექსი წაიკითხა ქეთი აბრამიშვილმა.

მონარულნი ვიქნებით, მსგავს დონისძიებებს ვუმასპინძლოთ, ლამაზი საღამო გამოვივიდათ, ფონად! - ინიციატივა შეუქო ახალგაზრდებს ბიბლიოთეკის დირექტორმა, ქალბატონმა ლამარა დუნდუამ.

პროექტის მონაწილეთა რამდენიმე ლექსს ვთავაზობთ მკითხველს.

ლევან ბაგრაძე

პნ...

ენ, შენ ხომ იცი რატომ ძვრება სულში ჭიები. თითოეულ მათგანს ბელტებივით თავქვე ვაბრუნებ.

როგორც სიმშვიდე და სიჩუმე ისე მჭირდება, უნდა დაბრუნდე.

ენ, შენ ყოველთვის ჯიუტობდი, ვერ შეგაგუეს სკოლას და შენის გასატანად ცოტა გყოფნიდა.

ენ, შენ არ იცი, რანაირი სუნი ასდით ბაბუებს, როცა დაღლილი ბრუნდებანი ხოლმე ბოსტნი-

“საქართველოს მოსალისე”

დნ.
ენ, მე ყოველთვის პაპაჩემთან ვკამდი გლეხურად და თან სიყვარულს ვატანებდით გაფიცვულ მჭადებს.
შენი დილა კი იწყებოდა, რა დაგეხურა

თავზე და როგორ მოგეხებია კისერზე კაშნი. ენ, ნუ საუბრობ, მომიხმინო, ვისოვ, რა ხანია, იქნებ, არ იცი, რა ძნელია, სუნთქვა გიჭირდეს. მასხოვს ბებია, როგორც წუნდა დასახნავია ყანა და იქნებ ამ დღეებში მაინც გაწვიმდეს. ენ, მამაჩემი ისევ ისე ცხოვრობს გლეხურად. უჩემძმისობა, უჩემობა კისერზე უჭერს. დედა კი ვიცი იმას ვაჯობებს, რომ არ მეხურა ქული და ისე შევერეო გაყინულ ქუჩებს. ენ, შენ ხომ იცი რატომ ძვრება სულში ჭიები. /თითოეულ მათგანს ბელტებივით თავქვე ვაბრუნებ/

როგორც სიმშვიდე და სიჩუმე ისე მჭირდება ენ, არ მოხვიდე ისე დაბრუნდი.

ბგას ურცხვერის

გვარამია ლევან

მწამს ღმერთი, მაშინებს მამაო, მე მის თვალებში სიხარბე ვნახე. უცებ შემცვიდა და წამში მოვეკედი, ვგრძობდი, სატანა მიგებდა მახეს... ვიცი, ამ სიტყვებით, ფიქრობ, რომ ვცოდავ.

მაგრამ პირიქით, მე ვითხოვ შეველას, მინდა მარწმუნოთ, რომ მე მტყუანი ვარ და მოვეშვები მერეხელურ ჩვევას... რომ “ვაძაგებ” მამაოს, თვითონ უწმინდური, და ურცხვად ვამბობ, რომ მწამს

ღმერთი, ტაძარში არ დავდივარ და მერე ვტბრი, უტხენად ვამბობ, არ მწყალობს ბედი... ვიტყვი, რომ არ არის სასტიკი ეს რეალობა და მამაოც უანგაროდ წერს ჯვარს ორ წვეილს, ოღონდ მაჩვენეთ, რომ ვსტყუი და რაღაც სატანური მაფიქრებს და მჭირს...

ნუ გამიცხავთ, გზა დამანახეთ... მეც მინდა ვიგრძნო ზიარების ძალა, ჯიბზე გაყიდული შუამავალის კი მომეძალით და არ მჯერა, არა... მე მიჭირს სულიერად და მას ვითხოვ შეველას, ის კი “სულის სიმშვიდე გინდა? ოთახში ჩაიკეტე”.

სწორედ ერთი ვაშლი ალბობს მთელ კალათას, ნუთუ არ გრცხვენია, მამაო? სულში ჩაიხვიდე... მამაო, თქვენ არა! ღმერთო მამატიე, ვიცი, არ მაქვს უფლება სხვისი გაკიცხვის, მაგრამ, მამაო, როცა ჯიბი მოგებურდებათ, მე ჯოჯოხეთის კართან დავიცდით. და დაგანახებთ ქუჩის მათხოვრებს, სამოთხისავე მიმავლებს ლაღად, იმ სამოთხისკენ, სადაც მე შენ, არ მიგვიშვებენ ცოდვილებს კართან...

ნორა მანჯგალაძე

ლილეს

და მაშინ, როცა ცეკვაე ტანგოს, ირგვლივ სიჩუმის წამებს ვითვლი, მინდა, რომ წუთი გაჩერდეს ადროს, ნეტავ, განახა ამ მაჯის რთიმი. როცა შენ იხსნი ცხოვრების ნიღაბს, მუსიკის რითმას რომ უწყობ გრძობებს, მე ამ შეხვედრას ვაბრუნებ ილაზს და მუსიკალურ, ამ გიჟურ თხრობებს.

ტანგო... ტანგო და გიჟური ცეცხლი, თამაში ვარდი და ფერები დალის, სალვადორ! მე შენ არაფერს გერჩი, ღმერთს ვერჩი, შემქმნელს ლამაზი ქალის, პიკასოც, აი, ვხედავ მის ჩრდილებს, გეტყობა, რომ შენც გიყვარდა, კარგო, წითელი ცეცხლი და ვარდი თამაში სიჩუმე ღამე მე შენ და ტანგო.

ბგას ურცხვერის

დაფიქრდი გოგონა, სიფრთხილე იჩინე, ბიჭი მაცდურია თავისი ფიქრებით. დღეს შენთან იქნება გულს გადავიშლის, კომპლექსი ავიგებს მამიკოს უფლებით, ინტიმს გაგებამს, შიგ ყელში გაკოცებს, გეტყვის დაფინებით შენ რომ მას აოცებ. შემდეგ შემოგტყუებს საწოლს ენებთან და დაგაჯერებს მხოლოდ შენ გაკოცებს, შენ, გულუბრყვილოს დაგეჯერება, სხეულს დაუთმობ შენივე გრძობებით. ღამე ჩაივლის დაცლილი სიტყვებით, როგორც ფილა გაცლილი გრძობებით. დილის გარიჟრაჟზე ფიქრები გვერვა, გრძობაწართმეულს სიტყვები გველვა, ბიჭებს ნუ გვენდობთ ასე დაფინებით მამიკოს ფულებში ნუ აგერევათ.

ბგას ურცხვერის

“სამტრედიის” ლიდერის პროფილი განიხილავ

30 აგვისტოს, სამტრედიის ეროსი მანჯგალაძის სახელობის სტადიონზე საფეხბურთო კლუბი “სამტრედია” თბილისის “ლოკომოტივს” მასპინძლობდა.

ქობულეთის “შუქურასა” და თერჯოლის “საპონელასთან” მოპოვებული გამარჯვებებით “სამტრედია” სტუმრებს ერთ-ერთი ლიდერის რანგში დაუხვდა.

მატჩი მასპინძელთა კარნახით დაიწყო და მე-10 წუთზე ბუღუ ზიგვიძემ ანგარიში გახსნა, რასაც პირველი ტაიმის მიწურულს ავთო ენდელაძის გატანილი გოლი მოჰყვა.

სამტრედიელმა ფეხბურთელებმა ყურადღება მოაღწუნეს, რამაც სტუმრებს საშუალება მისცა, გავაშლავს მისი და ქანთარაძის ქულებით ანგარიში გაეთანაბრებინათ.

მასპინძელთა სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ მათ მალევე მოახერხეს მობილიზება და კარგად დაწყებულ საქმეს კარგი დასასრული მოუძებნეს. დავით რაჭიმაშვილმა 73-ე წუთზე გამარჯვების მომტანი გოლი გაიტანა. 3 : 2 - “სამტრედია” მორიგი სამი ქულა მიითვალა და სატურნირო ცხრილში თბილისის “დინამოს” კვლავკვლად ლიდერის პოზიცია განიმტკიცა. მომდევნო მატჩს საფეხბურთო კლუბი “სამტრედია” 12 სექტემბერს თბილისში, საფეხბურთო კლუბ “საბურთალოსთან” ჩაატარებს.

ბგას ურცხვერის

საქართველოს სუპერთასი “დინამოს”

25 აგვისტოს თბილისის მიხეილ მესხის სახელობის “ლოკომოტივის” სტადიონზე გაიმართა საქართველოს სუპერთასის მატჩი ფეხბურთში, საქართველოს ჩემპიონის, გორის “ფიფასა” და თბილისის მფლობელის, თბილისის “დინამოს” გუნდებს შორის.

შეხვედრა ანგარიშით 1 : 0 მოიგო “დინამომ”. გადამწყვეტი გოლი მატჩის 77-ე წუთზე გაიტანა ვახტანგ ჭანტურაშვილმა.

ამ ტიტულს “დინამო” მეშვიდედ დაეუფლა. თანაც თბილისელებმა ზედმედ სამჯერ მოიპოვეს სუპერთასი. გამარჯვებულ გუნდს სუპერთასი გადასცა საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის გენერალურმა მდიანმა რევაზ არველაძემ.

ესპანეთის სუპერთასი “ატლეტის”

თბილისიდან თავის სამშობლოში დაბრუნებულმა, უეფას სუპერთასის გამარჯვებულმა “ბარსელონამ” 14 და 17 აგვისტოს ესპანეთის სუპერთასის ორი მატჩი გამართა ბილბაოს “ატლეტთან”. პირველი შეხვედრა ბილბაოში ანგარიშით 4 : 0 მოიგო “ატლეტმა”, ხოლო საპასუხოდ შეხვედრა ბარსელონაში ფრედ 1 : 1 დათვარდა. ამრიგად, ორი მატჩის ჯამის მიხედვით ქვეყნის სუპერთასს, 31 წლის შესვენების შემდეგ, “ატლეტის” დაეუფლა.

ბგას ურცხვერის

“ჩაჭა” - 2015

ამას წინათ, ქ. ამბროლაურში ჩატარდა საჭადრაკო ფესტივალი 14 წლამდე გოგონათა და ჭაბუკთა შორის “ჩაჭა - 2015”, სადაც ნორჩმა სამტრედიელმა მოჭადრაკემ, გიორგი ელაშვილმა, დაიკავა პირველი ადგილი.

გიორგი არაერთი ტურნირისა და ფესტივალის მონაწილე და გამარჯვებულია. ამჯერადაც 7 ტურიდან ნ-ნახევარი ქულა მოიპოვა და გახდა პირველი ადგილის მფლობელი.

ამბროლაურის კომპლექსურმა სპორტულმა სკოლამ გიორგი დააჯილდოვა შესაბამისი თასით, მედლით, დიპლომითა და ფულადი ჯილდოთი.

აღსანიშნავია, რომ ამ ფესტივალში საქართველოს სხვადასხვა კუთხიდან მონაწილეობდა 90 მონაზარი. მათ შორის იყვნენ მოჭადრაკეები სასომხეთიდანაც.

საქართველოს ჭადრაკის ფედერაციის პრეზიდენტმა, ბატონმა ვია გიორგაძემ, საპრიზო ადგილებზე გასულ ბავშვებს მიულოცა გამარჯვება, პირველი ადგილის მფლობელს, გიორგი ელაშვილს კი უსასხოვრა წიგნი “ცხოვრება ჭადრაკით”, რომლის ავტორიც თავადაა.

გიორგი ელაშვილი სამტრედიის № 11 საჯარო სკოლის VIII კლასის წარჩინებული მოსწავლე და სამტრედიის საჭადრაკო სკოლის აღზრდილია (მწვრთნელი ქალბატონი ნინო ჯვარციანი).

ამჟამად გიორგი თბილისში ვარჯიშობს. მას ეამაყება მშობლიური სამტრედია, რისთვისაც თავდაუზოგავად შრომობს, რათა კვლავ ასახელოს თავისი ქალაქი.

ლევან ბაგრაძე

სათანადო ვერ დაუფასოთ ავადი

არადა, სამტრედიასა და სამტრედიელებზე უზომოდ იყო შეფასებული ზემოთმხრობილი კაცი, ბატონი გივი ვასილის ძე კვინიაძე.

უმაღლესი განათლება რუსეთში მიიღო, იქვე იმუშავა ერთხანს, შემდეგ კი, წლების მანძილზე გახლდათ სოფლის მეურნეობის სამმართველოს, აგროსამრეწველო გაერთიანების ერთ-ერთი წამყვანი სპეციალისტი. იმ თვალსაზრისით მიღწევებში, რასაც რაიონის სოფლის მეურნეობის მუშაკები აღწევდნენ, დიდი იყო ბატონი გივის პირადი წვლილი. საოცრად მოერქობოდა, პუნქტუალური, ობიექტური, საქმის ჩინებული მცოდნე, ახალბედა სპეციალისტთა გზამკვლევი, დამრიგებელი... ასეთი გახლდათ ბატონი გივი, ასეთივე დარჩა ჩვენი მეხსიერებაში.

საქმის ბრწყინვალე მცოდნე, ერთგული მეგობარი, ტრადიციული ქართული ოჯახის თავკაცი იყო ბატონი გივი კვინიაძე, მისი გარდაცვალება დიდი დანაკლისა არა მარტო ოჯახისთვის, საზოგადოებისა და კოლეგებისათვის. საიმედოებით ვიხსენებ მასთან მუშაობის წლებს. ნათელში იყოს. — ასე იფიქრებს ბატონი გივის რაიონში ცნობილი პიროვნება, ბატონი სამსონ აბაშიძე.

ერთი წლის წინ გარდაცვილია, სამწუხაროდ, ვერ შევიტყვევით, ვერ გაუცვილეთ უკანასკნელ გზაზე, ვერ დაუფასეთ სათანადოდ ამაგი ღირსეულ ქართველს.

წლებს შემდეგ, როცა რაიონის სოფლის მეურნეობის დეპარტამენტი აღამიანებს მოიფიქრებენ, სიანსულთა გაიხსენებენ ბატონ გივი კვინიაძესაც, კაცს რომელსაც სიღარბისლით ცნობდნენ და აფასებდნენ.

ნათელში იყავით, ბატონო გივი!

ლევან ბაგრაძე

გზავილიანი

5 წლის წინ, გაზეთის 80 წლის საიუბილეო საღამოზე, დამსწრეთა შორის ის ყველაზე უფროსი გახლდა.

ჩვეული შემართებით, მხნედ გამოიყურებოდა 90 წლის ალექსანდრე ნადირაძე მაშინ. ის ჩვენი უფროსი მეგობარი, ბუკის მწიგნობარი, დეპარტამენტი კაცი იყო.

ვანის რაიონში დაიბადა. უმაღლესი განათლება რომ მიიღო, სრულიად ახალგაზრდა აფხაზეთში, გულაუთის რაიონის განათლების განყოფილების გამგედ დანიშნეს. აფხაზ მძებთან მუშაობა არ გასჭირვებია. მომდევნო წლებში მშობლიურ ვანის რაიონში იმუშავა, იყო სკოლის დირექტორი, რაიონის მდივანი, გაზეთის რედაქტორი, საქალაქო საბჭოს თავმჯდომარე და ა. შ. პენსიაში გასვლამდე ბატონი ალექსანდრე ვანის გალაკტიონ ტაბიძის სახელობის საშუალო სკოლას ედგა სათავეში.

მრავლად არიან საქართველოში მისი აღზრდილები, შორეულ ისრაელშიც არაერთი ვანელი ებრაელი იფიქრებს მათთვის დაუფიქრებლად ალექსანდრე მასწავლებელს.

“სამტრედიის მაცნეს” რედაქციის თანამშრომელთა უფროს თაობას ჯერ კიდევ ვანში მუშაობისას იცნობდა, როცა სამტრედიის მისი ოჯახი საცხოვრებლად ჩამოვიდა, ნაცნობობა ახლობლობაში გადაიზარდა და... “სამტრედიის მაცნეს” რედაქცია, ვეტერანთა რაიონული კავშირი, ამ ორგანიზაციებში ყოველ დღით ერთგულად დადიოდა ბატონი ალექსანდრე და ყველასათვის სასურველ სტუმარს წარმოადგენდა.

წმინდად საუბრობდა საქართველოს პარტიულ ხელმძღვანელებთან, ალიოშა მირცხულავასთან, კანდიდ ჩარკვიანიანთან, ცნობილ მეცნიერთან (ვანელ) კორნელი კეკელიძესთან ურთიერთობის დაუფიქრებლად ეპიზოდებზე.

საოცარი სითბოთი იფიქრებდა უკვე დეპარტამენტი კაცი ბაბუას, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარესს კალისტრატე ცინცაძეს.

სოლიდური ასაკის მიუხედავად 9 ათეულს მიღწეული კაცი ჭაბუკური ენერგიით იღვწოდა ახალგაზრდების აღზრდის სამსახურში. იგი სკოლა “ცოდნას” პედაგოგი გახლდათ, აქტიურად იყო ჩართული სამტრედიის რაიონის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში. არცთუ იშვიათად მისი წერილები “სამტრედიის მაცნეშიც” ქვეყნდებოდა.

დრომ მისი გაიტანა, არავინ შერჩენია სამუდამოდ წუთისოფელს და ბატონი ალექსანდრეც უადრესად ვალდებულნი ვართ განვიხილოთ მისი საწუთროს, ღირსეული, ნადრეკად გარდაცვილი მეუღლესთან დაიღო სამუდამო ბინა, მშობლიურ ვანის რაიონში.

გაზეთის მოახლოებულ იუბილესთან დაკავშირებით გადავწყვიტეთ მისი მოვლენა.

ლევან ბაგრაძე

სსოვნა იყოს!

რედაქციაში ხშირად გვსტუმრობდა, განსაკუთრებული ახლობლობა ჩვენს უფროს კოლეგასთან, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის დამსახურებულ მასწავლებელთან, ბატონ კორნელი ჩხილაძესთან აკავშირებდა, აჭარაში მე და კორნელი მუშაობდნენ სოფლებში ვმუშაობდით სკოლების დირექტორად, იტყობა ხოლმე.

დამსახურებულ პენსიაში ბატონი კორნელის გასვლის შემდეგაც, რაღა თქმა უნდა, აგრძელებდა გაზეთთან თანამშრომლობას.

მოყვასის სიყვარულს, კაცთმოყვარობას, ჰუმანიზმს ქადაგებდნენ მისი ციცქნა ლექსები, რომლებიც ხშირად ქვეყნდებოდა “სამტრედიის მაცნეში”. პროფესიით პედაგოგი გახლდათ ბატონი შოთა მინაშვილი.

სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარედ, საქპრესის სააგენტოს უფროსად, სკოლის დირექტორად მუშაობისას ჩინებულად წარმოიჩინა მისი ორგანიზატორული ნიჭი, ადამიანური თვისებები.

ერთ დღესაც რედაქციაში მორიგი სტუმრობისას, უკვე ჩვენი უმცროსი კოლეგის, შოთაგო პაპაეას ნიჭიერების შესახებ რომ შეიტყო, მთხოვა, შინ მეწვეით ორივენი, ორივე კვირაში კი... სკოლაში, გაკვეთილზე უმტყუნა გულმა გულიან ქართველს, დეპარტამენტი პედაგოგს, მრავალი თაობის აღმზრდელს, ერთგულ მეუღლეს, საყვარელ მამას და ბაბუას.

ალალი ცრემლით დაიჭრა ოჯახში, ახლობლებში, მშობლიურმა სკოლამ. იმ სკოლამ, ათეული წლების მანძილზე რომ თავაკაცობდა და გარდაცვალებამდე რამდენიმე წლით ადრე გრანდიოზულად აღუნიშნა დაბადების 80 წლის იუბილე. საოცრად ბედნიერი იყო მაშინ ბატონი შოთა, მგონი დაეწაგრე სიკვდილით, მითხრა ახლად ნაოპერაციებმა...

85 წლის იუბილეს იხუმრებს ნოემბრის დასაწყისში “სამტრედიის მაცნე”. საიუბილეო დღეებში უკვეყვლად გაიხსენებთ გაზეთის ერთგულ მეგობრებს, უფროსი თაობის ინტელიგენციის ღირსეულ წარმომადგენლებს, გაიხსენებთ ბატონ შოთა მინაშვილსაც, რომელსაც ამ დღეებში 85 წელი შეუსრულდებოდა.

ლევან ბაგრაძე

როგორ გარემოების სსოვნა!

გარდასულ დღეებს ღმერთი ჰპაატრონოს, ეს ყველაფერი არის წარსული, შენი სახელით, როლანდ ბატონო, მოგონებაა ყველა წასული. მრავალ შეჯიბრში გამარჯვებულსა სამტრედიის გზაზე დარჩენა, სპორტული ჟინით გულანთებულსა სიღარბისლე გქონდა სამშენად. შენმა სიკვდილმა შეგვძრა სრულიად, უფალს ჰპარდება უფლის მსახური, ამიერიდან შენი სულია სულ სხვა სხეულში გარდასახული. ქართველთა აზრით — გარდაცვალება განზომილება არის სხვაგვარი, რაი განგებამ ასე იხება, ღვთის საუფლოში გენთოს ლამპარი.

შახვი ზანდარაშვილი
ლევან ბაგრაძე

ამბავნარი

ლონდონში არსებობს მსოფლიოში ერთადერთი ბიბლიოთეკა, იგი მთლიანად ქალებისთვისაა განკუთვნილი. ბიბლიოთეკაში თავმოყრილია ცნობები ყველა დროისა და ყველა ხალხის ქალთა ცხოვრებასა, მოღვაწეობასა და მიღწევების შესახებ. ბიბლიოთეკა ქალთა მოძრაობის აქტივისტის მილიცენტა ფოსეტის სახელს ატარებს.

დასავლეთ ბერლინში 1979 წელს გაიხსნა წიგნის მაღაზია, სადაც მხოლოდ ის წიგნები იყიდება, რომლებიც ქალების დაწერილია, ქალებს ეხება, ან ქალებისთვისაა განკუთვნილი. მაღაზიასთან არის კაფეც, ასევე ქალებისათვის.

მსოფლიოში ყველაზე ვრცელია წიგნარი ოკეანე. აზიასა და ამერიკას შორის ყველაზე გიანიერად იგი 17,5 ათას კილომეტრზეა გადაჭიმული. ოკეანეში არის ადგილები, სადაც ფსკერიდან ზედაპირამდე 8-10 კილომეტრია.

მსოფლიოში ესოდენ პოპულარული ყავა აბისინიელმა მეჯოგეებმა აღმოაჩინეს, როცა მათმა თხებმა ყავის ფოთლები შეჭამეს და ღამე ვერ დაიძინეს. ეს ამბავი მეჯოგეებმა ახლომდებარე მონასტრის ბერებს უამბეს, რომელთაც ღამის თევისას მონასტრებში გადაწყვიტეს გამოეცადათ იგი საკუთარ თავზე. ეს მე-16 საუკუნეში მოხდა. ევროპაში კი, ყავა მე-17 საუკუნეში შემოიტანეს.

ამერიკელი დიანა უიტი მთელი ცხოვრების მანძილზე იზრდებდა თმებს, იგი გინესის რეკორდების წიგნში შევიდა, როგორც ყველაზე გრძელი თმების პატრონი. 2 მეტრი და 60 სანტიმეტრი იყო მისი თმების სიგრძე.

ავსტრიელი სტომატოლოგების აზრით კბილის ტკივილს ყველაზე მეტად ცისფერთვალეებიანები იტანენ, თავისისფერთვალეებიანები კი — ყველაზე ძნელად.

ცხოველთაგან კურდღელმა ყველაზე ფხიზელი ძილი იცის, კაკასიურ ტურას კი ტყვეობიდან თავის დასასხნელად ფეხის, კუდის საკუთარი კბილებით გადაჭრა უპრობლემოდ შეუძლია.

შახვი ზანდარაშვილი

ლავარა (გაგა) ქაზინის გამოსახულება

არიან ადამიანები, რომელთა ცხოვრება და მოღვაწეობა მისაბაძია საზოგადოებისათვის. ერთი ასეთი ღირსეული პიროვნება გახლდათ ქალბატონი ლამარა (გაგა) ქაზინაძე, რომელიც ამ დღეებში მძიმე ავადმყოფობის შედეგად გარდაიცვალა.

ქალბატონი ცაცა ჩვენი სკოლის გამორჩეული დირექტორი იყო. წლების განმავლობაში ყოფილი 24-ე სკოლის წარმატებები სწორედ მის სახელთანაა დაკავშირებული. შესანიშნავი მეწვეკერი, ღრმად ეროვნობითი, დიდი პროფესიონალი, ძლიერი გონების მათემატიკოსი ერთნაირად უფვარდათ მოსწავლეებს, მშობლებს, კოლეგებს. ქალბატონი ცაცას დირექტორობის პერიოდში № 24 სკოლას გამორჩეულად იცნობდნენ რესპუბლიკაში.

ცაცა მასწავლებელი! თქვენ იყავით ყოველი ჩვენგანის დიდი მეგობარი ჭრისა და ღვინის, გულთან ახლოს მიგქონდათ ჩვენი მრავალრიცხოვანი კოლეგების სიხარულიც და მწუხარებაც. ვაჟაკურად ედგებოთ გვერდით ყველას.

სანიშნავი დირექტორი ასევე სანიშნავი ოჯახის მეუღლე, ღელა და ბებიაც გახლდათ. თქვენი დიდი და ლამაზი ოჯახი მუდამ იამაყებს თქვენით.

ჩვენი უფროსი მეგობარი, კეთილშობილი ქალბატონი, თქვენ იყავით ეტალონი თითოეული ჩვენგანისათვის და ასეთი დარჩებით მუდამ.

გემშვიდობებით სამტრედიის № 11 საჯარო სკოლის დირექტორი და პედაგოგი თქვენი სულის უკვდავსაყოფად.

სამტრედიის № 11 საჯარო სკოლა

გაზეთ “სამტრედიის მაცნე” რედაქცია იუწყება, რომ გარდაიცვალა ქალბატონი ლავარა (გაგა) ქაზინაძე და თანაუგრძობს განსვენებულის ოჯახს.

თბილისი ბავშვთა ფეხბურთის

სამტრედიასი რომ ფეხბურთი უფრო და მეტი როგორ, ვიცით. გამონაკლისი გომი რომ არ იქნება, ცხადია, მაგრამ ბოლო პერიოდში ეს სოფელი განსაკუთრებით სპორტული ცხოვრების ცხოვრობს. საფეხბურთო ტურნირებიდან ტურნირამდე მხოლოდ თითო ღამე თუ ამორები. თავად განსაკუთრებული მონათხრობიდან: გიორგი თევზაძის სახელობის ტურნირი დასრულდა და მეორე დღესვე სეზონიანი თევზაძის სახელობის ტურნირმა აიღო სტარტი. მისი ფინალი ობიექტური მიხედვის გამო, 28 აგვისტოს ნაცვლად 29-ში გაიმართა. იგი სამწუხარო იყო. 40 დღე შემოვლიდა ხელბურთიდან ნაკრების წევრის, კარგი სამტრედიელი ბიჭის, გიგა ნიკურაძის გარდაცვალებიდან. გოში მისი სახელობის ტურნირის დაარსებამდე ალაპარაკდნენ. იმ დღეს კი წყალიაირისა და მთისძირის გუნდები დაუპირისპირდნენ ფინალში ერთმანეთს. სეზონიანი თევზაძის უმცროსი ქალაქი და მისი ოჯახის ახლობლები ესწრებოდნენ მას. "მამა არ მასხვებს. ის რომ გარდაიცვალა, დედა ჩემზე ფეხმძიმედ იყო. ჩემი ორი უმცროსი და პატარები დარჩნენ. ყოველთვის, მაგრამ დღეს განსაკუთრებით მეამაყება მამაჩემის შვილობა." ამბობდა მისი ქალიშვილი სოფო თევზაძე.

სულ მალე, ტარიელ ჩანუას სახელობის ტურნირის წამოიწყებენ გომელები. თუმცა, მას შემდეგ რაიონული დატვირთვა მთავარ მიმართულებად მოვიდა გოი!

იმ დღეს კი, გიორგი თევზაძის სახელობის ტურნირის ბოლო, ფინალური თამაში იყო. იგი 10 დღის მანძილზე ტრავმულად დაღუპული ამ ახალგაზრდის მშობლიური სკოლის სტადიონზე მიმდინარეობდა. სოფლის პროგრამის ფარგლებში აღდგენილი ეს საფეხბურთო მოედანი, გახსნის დღიდან, სკოლის დამთავრების აღსანიშნავ ბავშვებზე დაღუპული გიორგი თევზაძის სახელს ატარებს. ამიტომ, ყოველთვის ამ სტადიონზე იმართება იგი და მონაწილეობას ახლობლები სოფლების გუნდები იღებენ. მოიხსენიებული თხის კი გიორგის საფლავზე ააქეთ. წელს გამარჯვება მისი სოფლის, კორმალის გუნდს დარჩა. მან დაფინანსა ანგარიში 3:0 დაამარცხა.

კარგად დახვლებულზე სირბილით არბინებს აღმართი სასაფლაოსკენ

ახალგაზრდებმა და გულამოვარდნილებმა ხმაძალდა დაიძახეს ერთი საფლავის მარმარლოს ქვასთან: "მოვიდით, გოი!" იქ კი, შავ ქვაზე ამოტყუებული მომიღიარა სახე და გიორგი თევზაძის მამის აცრემლებული თვალები ელოდა შვილის შეგობრებს.

"შე გიორგის კლასის დამრიგებელი ვიყავი. ხანმოკლე ცხოვრების მიუხედავად, გიორგიმ ღირსეული კვალი დატოვა მეგობრებში. ეს ტურნირი მისი სიცოცხლის გაგრძელებაა." – აღნიშნა სკოლის დირექტორმა შორენა გიორგაძემ. გამგებლის წარმომადგენელი გომში ზანა ნიკოლეიშვილი აცხადებდა, რომ "ტურნირის ჩატარების ინიციატივა მოსახლეობიდან, ახალგაზრდებისგან მოდის. პირველ ადგილზე გასულ გუნდს 100, მეორეზე გასულს კი 50 ლარი ერგო. საპრიზო ფონდი და მხარდაჭერა მუნიციპალიტეტის გამგებობისა და მსოფლიო დეპუტატისგან ვეკონდა."

მეორე დღეს კი სამაჩაბლოში დაღუპული სევერიანი თევზაძის სახელობის თასზე გამართულმა ტურნირმა აიღო სტარტი გომში, ნიკურაძეების უბანში. მასში 6 გუნდმა მიიღო მონაწილეობა. ფინალი 28 აგვისტოს, მის დაბადების დღეს რატომ არ გაიმართა, უკვე აღვნიშნეთ. ორივე ტურნირის ჩატარების დედა წყვილმა წარმოშვა. ცოტა მწელია ის ამბები, იმ თამაშებზე რომ ხდება, დიმილით არ მოჰყვე. ამან გადაგვაწვევინა ამ წერილის ორად გაყოფა. ის, რაც უშუალოდ თამაშზე ხდება, მსუბუქად სასაუბრო თემაა.

ბურთი და უბურთობა გომში

ზაფხულის საღამო მთიდან მონახებმა ნივთი ააგრილა თუ არა, სათამაშოდ ფინალში გასული კორმალისა და დაფინანსების გუნდები სტადიონზე შეხვდნენ ერთმანეთს. გულშემატკივარმაკი მოიყარა თავი მქობილი სოფლებიდან. პოდა, თამაშიც დაიწყო, ისეთი, გომს და კორმალს რომ ეკადრებოდა. დიდი სტადიონების მსგავსად გულშემატკივრის შეძახილები არც აქაურ თამაშს აკლდა. თუმცა, თემატურად განსხვავებული ნამდვილად. "მაგ შხმატი კი არაა, ხელით რომ ეხები, დაარტყვი, ბიჭო, ფეხი; კარში დაარტყვი მა ბურთი, ნა-ზოიესკენ რო ურტყავ..." არ ცხრებოდა გულშემატკივარი. არც ფეხბურთელებმა დატყუეს უბასუხოდ – არ უნდა მაქედან პრეტენზიები, თამაშით ჩვენ ვთამაშობთ!"

სანამ სტადიონზე გაცხარებული ბრძოლა იყო პირველობისთვის, იქვე ჩამუხლულ ერთ ბატონს გავესაუბრეთ, განსაკუთრებით რომ გულშემატკივრობდა მთამაშებს. თურმე იქ, მოედანზე, ერთ-ერთი მისი შვილიშვილი ყოფილა. საუბარი მასთან იმდენად გავაბით, რომ სოფლის დეპუტატმა დავით ამალიაშვილმა ძალიან საინტერესოდ დაგვიხასიათა, ყველა რეკოლუციამი მიიღო მონაწილეობა, სოციალისტურის გარდა. პოდა, იქვე ჩამოუვყვეთ და ბატონმა კვამ, მას ყველა ასე ეხასის და პირადობის მონაცემებით არც ჩვენ დავერტყვებულავართ, საკუთარი პოლიტიკური მოსაზრებები გავკვირდით: "უიქ დედა, მომკალით ვინცნამ, ჩემთან გინდათ საუბარი? ვენაცვალე გამსახურდას სულს, ის იყო ჩემი პრეზიდენტი. მის მეურე იმას ვამლე ხმას, ვინც მარჯობს. კარგი დრო მამინ დედა ქვეყანასაც და მეც, რუსეთში რომ დავდიოდით და არც ფული გვაკლდა და არც გოგობები." ისიც მოგვიყვა წყალიაირში (სოფელია ასეთი გომის თემში) როგორ გადაკონცა ყოფილი პირველი დედა! აბა, ეს პატივი მხოლოდ კვამს ერგო გომში მისი სტუმრობისას და როგორ არ იამყოს ამით! ესეც კვამ და... მასთან საუბარში ისე გავერთეთ, აქაურ ფეხბურთელებს რომ ვერ გაუძლო და ბურთი რომ გასცა, გამოგვეპარა კიდევ. ვიდაც ცუდი ფეხის ხართ ჩამოსულებიდან, თორემ 20 თამაში ითამაშა ამ ბურთის და არაფერი მოხვლიათ. – შემოვკვიდით ერთ-ერთმა გულშემატკივარმა ხუმრობაზე, სოფ-

თითო ღამე ტურნირიდან ტურნირამდე

ლის მხარდაჭერის პროგრამით მაინც გვევლიდა ერთი ბურთი-თქო, რომ შევხედეთ გომის თემში გამგებლის წარმომადგენელს. შურნალისტებს ხუმრობაზე ხუმრობითვე გვიპასუხა გომის დეპუტატმა დავით ამალიაშვილმა; ერთადერთი პრობლემა უბურთობა გომში და მგასაც მოუვლეთო. მეურე, როგორც თავად გვითხრა, "ზარი ახლობლებთან" განხორციელდა და საკუთარი შევლილი ბურთი შეაშველა ფეხბურთელებს ვინც თევზაძემ, თუმცა, უკვე იგი საჭირო აღარ გახდა. თამაში განახლდა და არც შურნალისტები დაგვსა უქმად მაყურებელმა. აქეთ გადავიღეთ ჩვენცო, შემოუბანეს ოპერატორს. ფოტოკადრებისთვისაც გააპარანუნენ აქეთ-იქეთ. თუმცა, გომში ჩასულს უქმად რა დაგვავს და გამორჩეული ენკვიმატობით ნათქვამი ყოველი ფრაზის დამახსოვრებას ცდილობდით. სანამ ტელევიზიის ოპერატორი გიგა ნადირაძე ღობეზე შემოძვდარი თამაშს იღებდა, საინფორმაციო ცენტრის შურნალისტს, ნათია იობაძეს, ღობესთან მომდგარი ქალბატონების დანახვისას, უკვე სულ რომ არ წყენდნენ, ვინ მოსთვლის, მერამდენედ ყანაში გადავარდნილ ბურთს, "პირველი მერცხალიდან" გაახსენდა ფრაზები: "ამით შემხედვარე კრუბი ვერ დაეჯიხე ბუდეზე და ნახური ვერ გავახარე"ო.

თამაში კორმალელების გამარჯვებით 3:0 დასრულდა. თასი, გამარჯვებული გუნდის კაპიტანს, ეშზარ ჯოჯუას ვალერი ფოცხვერიამ გადასცა. ფეხბურთზე და განსაკუთრებით მადრიდის "რეალზე" შეყვარებულმა გამგებელმა კითხვაზე, ერთმანეთს რომ შეხვდნენ, კორმალას უგულშემატკივრებით თუ რეალს-თქო, დაუფიქრებლად კორმალის ფანობა ირჩია. ტურნირის ორგანიზატორი კი, აი, რა თქვა: "ყოველთვის დავეცქერთ მხარის ახალგაზრდების ამგვარ ინიციატივებს და აქტიურობებს. ეს ტურნირი ახალგაზრდა კაცის ხსონას ეძღვნება და ჩვენც პატივს მივაგებთ მას. რაც შეეხება სოფელს, ხედავთ, რომ წინა წლებთან შედარებით ბევრი რამაა მოწესრიგებული. შრომის კვალდაკვალ გართობა კი აუცილებელიცაა."

გამგებლის გარდა იმ დღეს გომის თემს საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის უფროსი, მისიელ ლეკუაძეც სტუმრობდა.

"განსაკუთრებით გვიხარია, რომ დღეს ეს თასი გომში დარჩა. კულოცავ ყველას ამ გამარჯვებას!" – გვითხრა ეშზარ ჯოჯუამ მატჩის შემდეგ.

ამ წერილში არსენას დავიწყება, ნამდვილად არ შეიძლება. არსენ თავაძე გომის თემში სპეციალისტად მუშაობს. ყველას მარჯვენა ხელი იგია. იმ დღესაც, "არსენა წყალი" – და არსენას ცივი წყალიც და ღიმონაიციც შზად ჰქონდა. მეურე ელექტრონული პრობლემის გამო დაურეკეს, ესეც – არსენ ღენი. კიდევ ვიდაცას გაახსენდა და გზის ირგვლივ ჰკითხა, პოდა, არსენა გზაც! ამ დროს გოლი გაიტანა კორმალამ და უსახლვრო იყო არსენას სიხარული. ერთი სიტყვით, კიდევ კარგი, რომ გომს არსენ თავაძე ჰყავს.

უკვე აღვნიშნეთ, ტურნირიდან ტურნირის ერთი დამე ამორებს-თქო და აი, მეორე დღეს გათენდა სევერიანი თევზაძის სახელობის ტურნირის დასაწყებად. გომის საჯარო სკოლის სტადიონზე ამჯერადაც შეიკრია გულშემატკივარი. აქაურობის მკვიდრმა, გამგებობის აპარატის უფროსმა, ბეჟან გვეგვიძემ ის წლები მოიგონა, ამ სკოლის ენოში ხუბები რომ დარგო თანაკლასელებთან ერთად. ახლა ხმაძალდა მოშრიალე ჭადრები და ნაძვები, თურმე 35 წლის წინანდელნი ყოფილან. "ირგვლივ არაფერი შეცვლილა, გარდა იმისა, რომ "სხვა ხალხის იმისი აქ შრამული" – გვითხრა მან. სოფლის დეპუტატი დავით ამალიაშვილი და სკოლის დირექტორი მაყვალა არაბაძე თითქმის დაღლილ სოფელზე სწუნდნენ. ახლა 150 მოსწავლე ჰყავს სკოლას, როცა 400 და მეტი ჰყოლიათ. აღრე ორი-სამი პარალელი ამთავრებდა სკოლას და ასევე იყო პირველ კლასშიც. წელს კი 14 ბავშვმა დაასრულა იგი და 10-12 პირველკლასელს ელოდებიან. ისიც ახსოვთ, გომში ყოველწლიურად 80 ბავშვი რომ იბადებოდა საშუალო მასშტაბით, ახლა კი...

ასეა თუ ისე, სიცოცხლე გრძელდება სოფელში. სტადიონზე ცეცხლი დაანთეს ფეხბურთელებმა. ვერც უცერად წამოსულმა ზაფხულის გეგლევაში ნანატრმა წვიმამ შეაშინა მოთამაშეები და გულშემატკივარი. პირველ თამაშში ამ ტურნირზე მეგობრობამ გაიმარჯვა და გომისა და კორმალას ხუბებს შორის მატჩი ანგარიშით 3:3 დასრულდა. ტურნირი, რა თქმა უნდა, გაგრძელდება. მუნიციპალიტეტის გამგებელი იმ დღესაც სტუმრობდა გომს და სწორედ აქ ივარაუდა, რომ ტარიელ ჩანუას სახელობის მომდევნო ტურნირს, რომელიც გომში უნდა გაიმართოს, ამ ადამიანის სამტრედიელი ფეხბურთის წინაშე დამსახურების გამო რაიონული მასშტაბები უნდა მიეცეს.

სევერიანი თევზაძის ტურნირის საფინალო მატჩი ანგარიშით 5:2 წყალიაირის გამარჯვებით დასრულდა. შეიძლება ითქვას, რომ პროფესიონალური დონე საშოვეარული ტურნირებთან შედარებით განსაკუთრებით მაღალი იყო. რამდენიმე მოთამაშემ მაყურებლის მოწონება დაიმსახურა. ერთ-ერთი მათგანი სსს განსაკუთრებით დაინტერესდა. გომში სტუმრად მყოფი სამტრედიის "ლოკომოტივისა" და თბილისის "დინამოს" ყოფილი ფეხბურთელი, საყრდენი სევერი, ტარიელ დავალიშვილი: "როგორც კი მიიღო, მაშინვე მიხვდი, რომ ბურთი იცოდა! მივესალმები ამგვარი ტურნირების ჩატარებას. მსოფლიო საფეხბურთო ისტორიამ ბევრი შემთხვევა იცის ქუჩის ფეხბურთიდან დიდი ფეხბურთის მოთამაშის დადგომისა. სსს, საუკეთესო ფეხბურთელის პრიზი რომ მიიღო, თავისუფლად შეუძლია პირველი ლიგის გუნდებში ითამაშოს." ამგვარი შეფასება იქნებ გასათვალისწინებელი მესხივაც კი იყოს სამტრედიის "სამტრედიას" ხელმძღვანელობისთვის, რომელსაც ხშირად საუკულებობენ, რომ აღვივლებოთ ფეხბურთელებით არ არის დაკომპლექტებული.

გულოცავთ!

ბატონ ნოზარ ჯაფარიას!
დაბადების დღეს გილოცავთ, წარმატებებს გისურვებთ პირად ცხოვრებასა და საზოგადოებრივ საქმიანობაში.
"საბარაოსი მაგნი"

ბატონ ზანა აღვიშვილს!
გილოცავთ დაბადების დღეს, უფალმა გაგაძლიეროს!
"საბარაოსი მაგნი"

ბატონ ნოზარ ჯაფარიას!
გილოცავთ დაბადების დღეს, ღმერთმა დაგლოცოს!

ბატონ ზანა აღვიშვილს!
დაბადების დღეს გილოცავთ, იხარეთ და იღვგრძელოთ!
კვებანთა რაიონული კამპინი

ანდრია ფოქაძის!
2 წელი 2 სექტემბერს! გილოცავთ ოქროს დაბადების დღეს ოქროსკულელებიან ვარსკვლავებუნას. ბედნიერება და სიხარული დაეხედოს. კარგ კაცად, კარგ მამულიშვილად გაზრდოდეს მშობლებს და ქვეყნას.
"საბარაოსი მაგნი"

რედაქციის მისამართი:
სამტრედიის რაიონული კამპინი, მ. №6
ტელ: 790 391839

მაგნი

დირექტორი ბექან გომიანი
მთავარი რედაქტორი ქეთევან ჭაბუკიანი
გამომცემი რედაქტორი თბილისის ბავშვთა ფეხბურთის
პასუხისმგებელი მდივანი ლევან ბაბქანიანი
კომპიუტერული უზრუნველყოფა მამა პაპაძე